

अनुक्रमणिका.

विषय.	पृष्ठ	विषय.	पृष्ठ
पौषधविधि	१	सामायिकनाबत्री०	३४
पोसहलेवानीविधि	२	प्रजातनांपञ्चस्काण.	३७
पडिलेहणनीविधि	६	सांजनांपञ्चस्काण.	४०
गमणागमणे	७	पञ्चस्काणपारवानी०	४१
देववांदवानीविधि.	८	पंचतीर्थथोयो.	४२
मन्हजिणाणंनी स०	ए	प्रजाती स्तवन.	४३
पञ्च० पारवानीविधि.	१२	सिद्धाचलस्तवन.	४४
पोसहपारवानीवि०	१८	दिवालीनुं स्तवन.	४५
सागरचंदो.	१८	दिवालीनुं स्तवन.	४५
संधारा पोरिसी.	२३	चौद मार्गणानां नाम	
स्थंडिलजवानीविधि.	२७	उत्तर जेदसहित.	४७
माथेकाम्प्रीराख०	२८	बत्रीश अनंत कायनां	
अचित्तणीनाकाल.	२८	नाम.	४९
परचुरणसमजुती.	२९	बावीशअज्जदयनां०	४९
पोसहमाजोश्तांउप०	३०	आयुर्जाव.	५०
मुहपत्तीनापचाश०	३१	जिनमंदिरनी चोरयाशी	
पोसहनोअडारदोष	३२	आशातनानां नाम.	५१
पोसहसंबंधीपांच०	३४	सात नयनां नाम.	५४

(३)

विषय.	पृष्ठ.	विषय.	पृष्ठ.
चार निक्षेपनां नाम.	५४	सिद्धनाएकत्रीशगुण.	५७
चार कारणनां नाम.	५४	सातत्रयनानाम	५७
आठ मदनां नाम.	५४	संसारी जीवनां सात	
अष्ट मंगलिकनां ना०	५५	मोटां सुख.	५७
श्रावकनाबारव्रतनां		ठ दर्शननां नाम.	५७
नाम.	५५	सात त्रयनां नाम.	५७
चौदगुणठाणानां नाम.	५५	ठ चाषानां नाम.	५७
संमूर्धिम मनुष्यनां उप-		चक्रवर्तीनां चौदरत्न.	५७
जवानां चौद स्थान०	५६	चार थोइनो जोडो.	५९
साधूनांसत्तावीशगु०	५६	अग्यारशनुं स्तवन.	६०
त्रीशअकर्मभूमीनां		अंतरिक्षपार्श्वनाथ } ६७	
नाम.	५६	स्तवन मोहनमुनि० }	
पंदरकर्मभूमीनांना०	५७	पर्युषण स्तवन	६९

नमः श्रीसर्वज्ञाय ।

अथश्री पौषधविधि प्रारंभः ।

धर्मनी पुष्टिने जे धारण करे तेने “ पौषध ” क-
हीए. श्रावकना बार व्रतमां ए अग्यारमुं व्रत ठे.
अष्टमी, चतुर्दशी विगेरे पर्व तिथीने दीवसे ए व्रत
चार पहोरनुं अथवा आठ पहोरनुं करवामां आवे ठे.
एना मुख्य चार भेद ठे. १ आहारपोसह, २ शरीर-
सत्कारपोसह ३ ब्रह्मचर्यपोसह अने ४ अव्यापार-
पोसह. १ आहारपोसह—उपवास विगेरे तप करवो
ते. २ शरीरसत्कारपोसह—शरीरनी स्नान विले-
पनादी वने विभूषा, सत्कार न करवो ते ३ ब्रह्म-
चर्यपोसह—शील पालवुं ते अने ४ अव्यापार
पोसह—सर्व सावद्य व्यापारनौ त्याग करवो ते. आ
चारे प्रकारना पोसहना देशथी अने सर्वथी एम
बे बे जेद थता मुख्य आठ जेद थाय ठे, अने
संयोगी जेद ८० थाय ठे. परंतु पूर्वाचार्यनी परंप-
रायें हालमां मात्र आहारपोसहज देशथी अने
सर्वथी करवामां आवे ठे. बाकीना त्रण प्रकारना

(१)

पोसह तो सर्वथीज थइ शके ठे. आहारपोसहमां चउविहार उपवास करवो ते सर्वथी अने तिविहार उपवास, आयंबिल, नीवी, एकासणुं करवुं ते देश-थी समजवो. मात्र रात्रीना चार पहोरनुं पोसह करनारें पण दिवसे एमांनुं कांइ पण व्रत करेलुं होवुं जोइए एवो नियम ठे.

पोसह करवाने इच्छनारें प्रजातमां वहेला ऊ-ठीने राष्ट्रपक्कमणुं जरूर करवुं जोइए. विधिना जाण श्रावको तो पक्किलेहण अने देववंदन पण ते साथेज करे ठे. त्यार पठी जिनमंदिरनी जोगवाइ होय तो जिनपूजा करीने पठी उपाश्रये आवी गुरुसमक पोसह ऊच्चारवो. तेमां प्रथम पक्किलेहण न करनारें आ प्रमाणें विधि करवी.

पोसह लेवानी विधि.

प्रथम खमासमण दइ, प्रगट “लोगस्स” कहेवा पर्यंत इरियावहि पक्कमी, “इच्छाकारेण संदि-सह भगवन् पोसह मुहपत्ती पक्किलेहुं ? ” एम बोले, गुरु* ‘ पक्किलेहे ’ एम आदेश आपै एटले

* आ प्रमाणें बीजे ठेकाणे पण मुरुना योग्य आदेश जाणी लेवा.

‘ इञ्चं ’ कहीने मुहपत्ति पफिलेहवी. पठी *खमा०
 †इच्छा० पोसह संदिसाहुं ? इञ्चं कही खमासमण
 दइ इच्छा० पोसह ठाजं ? एम केहवुं. ‘ ठाय ’ एम
 गुरु कहे, त्यारे “ इञ्चं ” कही बे हाथ जोकी नवकार
 गणी, “ इञ्चकारी जगवन् पसाय करी पोसहदंमक
 उच्चरावो जी ” एम केहवुं एटले गुरु पोसहदंमक
 नीचे प्रमाणें उच्चरावे.

“ करेमि जंते पोसहं, आहारपोसहं देसओ (स-
 वओ) सरीरसक्कारपोसहं सवओ । बंजचेरपो-
 सहं सवओ । अवावारपोसहं सवओ । चउविहे
 पोसहं ठामि । जाव दिवसं (†अहोरत्तं) पज्जुवा-
 सामि । मुविहं तिविहेणं । मणेणं वायाए काएणं ।
 न करेमि न कारवेमि । तस्स जंते पफिकमामि
 निंदामि गरिहामि अप्पाणं वोसिरामि ॥ ”

* खमा० खमासमण देवुं.

† इच्छा० इच्छाकारेण संदिसह भगवन् केहवुं.

‡ चार पहोरनो दिवसनो करनारने माटे ‘ जाव दिवसं ’ क-
 हेवुं, आठ पहोरनो करनारने माटे ‘ जाव अहोरत्तं ’ केहवुं, रात्रीना
 चार पहोरवालाने ‘ जाव शेषदिवसं रत्तं ’ केहवुं अने दिवसनो
 चार पहोरनो करनारज रात्रीनो चार पहोरनो पण करे तो कोठी
 सक्षित छे माटे ‘ जाव अहोरत्तं ’ केहवुं.

पठी खमासमण दइ इच्छा० सामायिक मुह-
 पत्ति पन्धिलेहुं ? गुरुकहे 'पन्धिलेहे' त्यारे इच्छं कही
 मुहपत्ति पन्धिलेहीने, खमा० इच्छा० सामायिक
 संदिसाहुं ? गुरु कहे 'संदिसावेह' इच्छं. खमा०
 इच्छा० सामायिक ठाउं ? गुरु कहे 'ठाय' त्यारे इच्छं
 कही बे हाथ जोनी नवकार गणी इच्छकारी
 जगवन् पसाय करी सामायिकदंरुक उच्चरावोजी.
 गुरु 'करेमि जंते सामाश्यं—' नो पाठ कहे. तेमां
 एटलो विशेष जे 'जावनियमं—' ने ठेकाणे जाव
 पोसहं कहेवुं. पठी खमा० दइ इच्छा० बेसणे संदि-
 साहुं ? गुरु कहे 'संदिसावेह' इच्छं. खमा० इच्छा०
 बेसणे ठाउं ? इच्छं. खमा० इच्छा० सजाय संदिसाहुं ?
 गुरु कहे संदिसावेह, इच्छं० खमा० इच्छा० सजाय
 करुं ? गुरु कहे 'करेह' इच्छं कही, त्रण नवकार गणवा.
 पठी खमा० इच्छा० बहुवेल संदिसाहुं ? गुरु कहे
 'संदिसावेह' इच्छं खमा० इच्छा० बहुवेल करशुं. गुरु
 कहे 'करजो' पठी पन्धिकमणुं न कर्युं होय तो पन्दि-
 कमणुं करवुं. पन्धिकमणुं करथा पठी इरिआवही प-
 न्दिकमीने पन्धिलेहणना आदेश मागवा. पन्धिकमणुं
 कर्युं होय तो पन्धिलेहण करवी. खमा० इच्छा० पन्धिले.

(५)

हण करुं? गुरु कहे 'करेह' इहं कहीने मुहपत्ति विगेरे पांच वाना पम्फिलेहवा. (*मुहपत्ति ५० बोलथी, चर-वलो १० बोलथी, कटासणुं १५ बोलथी, †सूत्रनो कंदोरो १० बोलथी अने धोतियुं १५ बोलथी पम्फिलेहवुं.) पठी खमासमण दइ, इहकारी जगवन् पसाय करी पम्फिलेहणा पम्फिलेहावो जी. गुरु कहे पम्फिलेह. एम कही वमीलनुं अणपम्फिलेह्युं एक वस्त्र (उत्तरासंग) पम्फिलेहवुं. पठी खमा० इह्या० उपधि मुहपत्ति पम्फिलेहं? गुरु कहे पम्फिलेह इहं कही मुहपत्ति पम्फिलेहवी. पठी खमा० इह्या० उपधि संदिसाहुं? इहं खमा० इह्या० उपधि पम्फिलेहं? इहं कहीने पूर्वे पम्फिलेहतां बाकी रहेल उतरासंग, मात्रुं करवा जवानुं वस्त्र अने रात्रीपोसह करवो होय तो कामली विगेरे १५-१५ बोलथी पम्फिलेहवा. पठी एक जणे दंमासन जाची लेवुं तेने पम्फिलेही, इरिया वही पम्फिकमीने काजो लेवो. काजो शुद्ध करीने

* मुहपत्तिना ५० बोल पाछळ लख्या छे. ओछा बोल होय त्यां ते ५० माहेना प्रथमना ग्रहण करवा.

† पोसहमां आभूषण पहेरवा न जोइये. कंदोरो सूत्रनो जोइये. ते छोडी, पडिलेही, पाछो बांधीने ते संबंधना इरियावही तेज इस्तत पढिकमवा. (एम वने टंकनी पडिलेहणमां समजवुं.)

एटले* तपासीने त्याज स्थापनाचार्यनी सन्मुख उ-
 ज्जक बेसीने इरियावही पम्किमवा. पठी काजो
 यथायोग्य स्थानके 'अणुजाणह जस्सग्गो' कहीने
 परठववो परठव्या पठी त्रण वार वोसिरे कहेवुं. पठी
 मूल स्थानके आवीने सौ साथे देव वांदे, अने स-
 जाय करे.

केटलीएक वखत पोसह लीधा अगाउ पम्फिले-
 हण करवामां आवे ठे तो तेनी विधि आ प्रमाणे—

पम्फिलेहणनी विधि.

प्रथम इरियावही पम्फिलेहणीने खमासमण दइ
 इष्ठा० पम्फिलेहण करुं ? इष्ठां कही मुहपत्ति, कटा-
 सणुं, चरवलो तथा सघला वस्त्रनी एक साथे पूर्वे
 कह्या तेटला बोलथी पम्फिलेहण करे. पठी दंमासन
 जाची, पम्फिलेही†, काजो लइ, शुद्ध करी. त्यांज
 इरियावही पम्फिलेहणीने विधिपूर्वक परठववो. अने

* काजामां सचित्त एकेंद्री नीकले तो गुरु पासे आलयण
 लेवी. त्रस जीव नीकले तो यतना करवी.

† प्रथम पम्फिलेहण करनारे काजो लीधा अगाउ अहीं इरिया-
 वही न पम्फिकमवा.

त्यार पढी पूर्वोक्त विधियें पोसह लेवो, पण तेमां पफिलेहण न करवी, अने काजो न लेवो. ठेवटे विधि करतां जे कांइ अविधि थइ होय तेनो ' मि-
 ष्टामि रुक्मं दश्ने देव वांदवा, अने सजाय करवी.

प्रथम जणाव्या प्रमाणे प्रातःकाले राष्ट्रफिक्र-
 मणुं करवुंज जोइए, पण कोइनाथी बनी शक्युं न
 होय तो तेणें पफिलेहण करी, पोसह लश्ने, देव
 वांद्या अगाउ प्रतिक्रमण करवुं. तेमां प्रथम श्रिया-
 वही पफिकमीने (मुहपत्ति पफिलेहवा विगेरे क्रिया
 करया विना) खमासमण दइ, आदेश मागीने, कु-
 सुमिणनो काउसगग करवो, अने आगल सात लाख
 अढार पापस्थानकने बदले इष्ठा० गमणागमणे
 आलोउं ? इष्ठां कहीने गमणागमणे कहैवा.

गमणागमणे.

ईर्यासमिति, चाषासमिति, एषणासमिति, आ-
 दानचंरुमत्तनिखेवणासमिति, पारिष्ठापनिकासमि-
 ति, ए पांच समिति, मनगुप्ति; वचनगुप्ति. कायगुप्ति
 ए त्रण गुप्ति, अष्ट प्रवचन माता; श्रावक तणे धर्मे,
 सामायक पोसह लीधे, रूमीपरे पाली नही, खंरुन

(७)

विराधना थइ होय, तें सवी हुं मन वचन कायाए करी मिळामि कुकरुं. ठेवटे भगवानादि वंदन करया अगाउ खमा० इहा० बहुवेल संदिसाहुं ? इहं. खमा० इहा० बहुवेल कर ? इहं कही जग वानादि वांदीने अद्वाइजेसु कहेवुं. अहीं सुधीनी विधि करवी.

त्यार पठी सौनी साथे देव वांदवा तेनी विधि आ प्रमाणें
देव वांदवानी विधि.

प्रथम खमासमण दई, इरियावही पम्किमी, एक लोगस्सनो काउस्सग करीने प्रगट लोगस्स कही, उत्तरासंग नाखीने खमा० इहा० चैत्यवंदन करुं 'करेह' इहं कही चैत्यवंदन करी नमुथ्युणं अने जयवीयराय 'आजवमखंका' सूधी कही खमा० दइ चैत्यवंदन करी नमुथ्युणं कही यावत् चार थोइओ कहेवी. वली नमुथ्युणं कहीने बीजीवार चार थोइओ कहेवी. पठी नमुथ्युणं कही बे जावंती० कही उवसगहरं अथवा बीजुं स्तवन कहेवुं, अने जयवीयराय अरधा (आ जवमखंका सूधी) कहेवा. पठी खमा० दइ चैत्यवंदन करी, नमुथ्युणं

(९)

कहीने जयवीरराय संपूर्ण कहेवा. त्यार पठी विधि करतां अविधि थइ होय तेनो मिठामिमुक्कमं दर्शने प्रजातना देववंदनमां ठेवटे सजाय कहेवी. (वपोरे तथा सांजे न कहेवी.) ते सजायने माटे एक ख-मा० दइ इठ्ठा० सजाय करुं? इठ्ठं कही नवकार गणीने उन्नरुक पगे बेसी एक जण मन्हजिणाणंनी सजाय कहे.

श्री मन्हजिणाणंनी सजाय.

मन्ह जिणाणं आणं, मिठं परिहरधरसमत्तं ॥
ठविहअवस्सयंमि, उज्जुत्तो होइ पइदिवसं ॥ १ ॥
पवेसु पोसहवयं, दाणं सीलं तवो अ चावो अ ॥
सप्रायनमुक्कारो, परोवयारो अ जयणा अ ॥ २ ॥
जिणपूआ जिणथुणणं, गुरुथुअसाह म्मिआणवठ्ठं ॥
ववहारस्स य सुद्धी, रहजुत्ता तिठ्ठजुत्ताय ॥ ३ ॥
उवसम विवेक संवर, चासासमिई ठजीवकरुणा य ॥
धम्मिअजणसंसग्गो करणदमो चरणपरिणामो ॥ ४ ॥
संघोवरि बहुमाणो पुठ्ठयलिहणं पचावणा तिठ्ठे ॥
सद्धाण किच्चमेअं, निच्चं सुगुरूवएसेणं ॥ ५ ॥

हवे ठ घमी दिवस चढया पठी पोरिसी भणा-

ववी तेनी विधि. प्रथम खमा० इच्छा० बहु पद्मिपुत्रा पोरिसी ? गुरु कहे तहत्ति. इच्छं कही बीजुं खमा० दइ शरियावही पम्कमघा, पठी खमा० दइ इच्छा० पम्किलेहण करुं ? इच्छं कहीने मुहपत्ति पम्किलेहवी.

त्यारपठी गुरु होय तो तेमनी समक्ष *राइमुहपत्ति पम्किलेहवी. तेनी विधि आ प्रमाणे—

प्रथम खमा० दइ, शरियावही पम्कमी, खमा० दइ इच्छा० राइमुहपत्ति पम्किलेहुं ? इच्छं कही मुहपत्ति पम्किलेहवी, पठी बे वांदणा देवा. पठी इच्छा० राइयं आलोउं ? इच्छं कही तेनो पाठ कहेवो. पठी सब-स्सवि राइयं० कहीने पंन्यास होय तो बे वांदणा देवा. पंन्यास न होय तो एक खमासमणज देवुं. पठी इच्छकारी सुहराइ० कहीने अपुठिओहं खमाववुं, बे वादणा देवा. पठी इच्छकारी जगवन् पसाय करी पच्चरकाणनो आदेश देजो जी. एम कहीने पच्चखाण करवुं. (लेवुं.)

पठी सर्व मुनिराजने बे खमासमण, इच्छकारी तथा अपुठिओहंना पाठपूर्वक वंदन करवुं.

* आ विधि गुरुनी समक्ष राइप्रतिक्रमण कर्तुं होय तेने करवानी नथी.

त्यारपठी लघुनीति करवा जवा सारु पुंजणी अने अचित्त जलनी याचना करवी.

मात्रुं करवा पम्बिलेही अथवा ज्यारे ज्यारे उपाश्रयमांथी बहार जवुं पमे त्यारे त्रणवार 'आवस्सही' कहेवी, अने अंदर प्रवेश करतां त्रणवार 'निसिही' कहेवी.

मात्रुं करवा जनारें प्रथम मात्रुं करवा जवानुं वस्त्र पहेरी, कुंमी जोइने लेवी. तेमां मात्रुं करीने परठववानी जग्याए प्रथम कुंमी नीचे मूकी निर्जीव भूमि जोइने 'अणुज्जाणह जस्सगो' कहीने मात्रुं परठववुं. परठव्या पठी पाठी कुंमी नीचे मूकी, त्रणवार 'वोसिरे' कही, कुंमी मूल जग्याए मूकी, अचित्त जलवने हाथ धोइ, वस्त्र बदली, स्थापना सन्मुख आववुं, अने खमासमण दइने इरियावही पम्बिकमवा.

पोसह लीधा पठी जिनमंदिरे दर्शन करवा जरूर जवुं जोइए, न जाय तो आलोयण आवे. तेथी कटासणुं जमणे खजे नाखी, उत्तरासंग करी, चरवलो नाबी काखमां अने मुहपत्ति हाथमां राखीने, ईर्ष्यासमिति शोभतां मुख्य जिनमंदिरे जवुं. त्यां

त्रणवार निसिही कहीने देरासरना आद्यद्वारमां प्रवेश करावो मूलनायकजीनी सन्मुख जइ दूरथी प्रणाम करीने त्रण प्रदक्षिणा देवी. पठी रंगमंरुपमां प्रवेश करी दर्शनस्तुति करीने जो उपाश्रयथी सो डगला उपरांत आवेल होयतो खमा० दइ इरियावही पडिकमवा. पठी त्रण खमासमण दइ चैत्यवंदन करवुं. पठी जिनमंदिरमांथी नीकलतां त्रणवार आवस्सही कही उपाश्रये आववुं. त्यां त्रणवार निसिही कहीने प्रवेश करी इरियावही पडिकमवा.

पठी जो चोमासुं होय तो मध्यान्हना देव वांध्या अगाउ बीजी वारनो काजो लेवो जोइए तेने माटे एक जणे इरियावही पडिकमीने काजो लेवो, अने ते शुद्ध करीने योग्य स्थानके परठववो.

त्यारपठी मध्यान्हना देव वांदवा. (विधि पुर्ववत्)

पठी जेने चउविहार उपवास न होय तेणे पञ्चखाण पारवुं. तेनी विधि आ प्रमाणे—

पञ्चखाण पारवानी विधि.

प्रथम खमा० दइ इरियावही पडिकमवा. याबत्

लोगस्स कही, खमा० दइ, इहा० चैत्यवंदन करुं ? इहं कही जगचिंतामणीनुं चैत्यवंदन (जयवीय-
 राय संपूर्ण कहेवा सूधी) करवु. वीशेष सभ्भाय न
 करवी. पठी खमा० इहा० सजाय करुं ? इहं कही
 एक नवकार गणीने मन्हजिणाणंणी सजाय क-
 हेवी. पठी खमा० इहा० मुहपत्ति पडिलेहुं ? इहं
 कही मुहपत्ति पडिलेहवी. पठी खमा० इहा० पच्च-
 र्काण पारुं ? यथाशक्ति. खमा० इहा० पच्चरकाण
 पारयुं. तहत्ति कही, जमणो हाथ मूठी वालीने च-
 रवला उपर स्थापी, एक नवकर गणीने जे पच्च-
 र्काण करयुं होय ते नाम लइने नीचे प्रमाणे पारयुं.

“उग्गए सूरे नमुक्कारसहिअं पोरिसिं साढपो-
 रिसिं सूरे उग्गये पुरिमह्ठ मुठिसहिअं पच्चरकाण
 कर्युं चउविहार; आंबील, नीवी, एकासणुं कर्युं.
 तिविहार. पच्चरकाण फासिअं, पालिअं, सोहिअं,
 तिरिअं किट्ठिअं, आराहिअं जं च न आराहिअं
 तस्स मिहा मि मुक्कडं.”

(तिविहार उपवासवालाने नीचे प्रमाणे)

“सूरे उग्गये उपवास कर्यो तिविहार; पोरिसि

साढपोरिसि पुरिमह्मु मुष्ठिसहिअं पच्चरकाण कयुं
पाणहार, पच्चरकाण फासिअं, पालिअं, सोहिअं,
तिरिअं, किट्ठिअं, आराहिअं, जं च न आराहिअं
तस्स मिह्मा मि मुक्कडं. ” (चउविहार उपासवालाने
पच्चरकाण पारवानी बीलकुल विधि करवानी नथी.
पारनारे ठेह्मो एक नवकार गणवो. इति.

पाणी पीवुं होय तो याचेलुं अचित्त जल कटा-
सणापर बेसीने पीए ने पीधेलुं पात्र लुंठीने मूके.
पाणीवालां पात्र उघाडां न राखे. हवे जो आंबिल,
नीवी के एकासणुं करवा पोताने घरे जवुं होय
तो तेणे ईर्यासमिति शोधतां जवुं. अने घरमां प्र-
वेश करतां ‘जयणामंगल*’ बोलीने आसन (क-
टासणुं) नाखी, बेसीने, स्थापना स्थापी, इरिया-
वही पडिकमवा. पठी खमा० दइ गमणागमणे
आलोववा. पठी काजो लइ पाटलो, थाली विगेरे
चाजन तथा मुख प्रमार्जीने यथासंज्ञवे अतिथि-
संविज्ञाग फरसीने निश्चल आसने मौनपणें आहार
करवो. लीधेल वस्तुमांथी बीलकुल पावुं मूकी श-
काय नहीं.

* पटला अक्षरोज धोलवा.

जेने घरे जवुं न होय ते पोसहशालाए पूर्वप्रे-
रित पुत्रादिकें आणेलो आहार करे. ते प्रथम
जग्या प्रमार्जीने कटासणा पर बेसी चाजन, मुख
विगेरे प्रमार्जी, स्थापना स्थापीने इरियावही प-
डिकमे, अने निश्चल आसने मौनपणे आहार करे.

तथा प्रकारना कारण विना स्वादिष्ट मोदक अने
लविंगादिक तांबूल ग्रहण न करे. पठी मुख शुद्ध
करीने दिवसचरिम तिविहारनुं पच्चरकाण करे.

त्यार पठी घरे जनार पोसहशालाये आवीने
अने पोसहशालावाली आहार करयानी जग्याएज
अथवा मूल स्थानके इरियावही पडिक्रमी जग-
चिंतामणीनुं चैत्यवंदन जयवीयराय पर्यंत करे.

पोसहमां मध्यान्हना देव वांद्या अगाउं पच्च-
रकाण पारी शकाय नहीं.

पठी बीजी वारनी पडिलेहण त्रीजा पहोर पठी
मुनिराजें स्थापनाचार्यनी पडिलेहणा करी होय
†तेनी समद्ध करवी. तेनी विधि आ प्रमाणे—

* पोसह विना एकासणुं विगेरे करनारें पण करीने उच्या
अगाउ दिवसचरिम तिविहारनुं पच्चरखाण करवुं जोइए.

† स्थापनाचार्यनी पडिलेहणा कर्या अगाऊ पडिलेहण न थाय.

પ્રથમ સ્વમાં દશ દશાં *વહુ પડિપુત્રા પોરિસી ?
 કહી સ્વમાં દશાં દરિયાવહિયં પડિક્કમામિ કહી,
 દરિયાવહી પડિકમવા પઠી સ્વમાં દશાં ગમણા-
 ગમણે આલોઝં ? દહં કહી ગમણાગમણે આલોવવા.
 પઠી સ્વમાં દશાં પડિલેહણ કરું ? દહં. કહી
 સ્વમાં દશાં પોસહશાલા પમાર્જુ ? દહં કહીને ઉ-
 પવાસવાલાણ મુહપત્તિ, કટાસિણું ન ચરવલો પડિલે-
 હવા. અને જાનેરે કુદ્દારી, રાધિયા ધીતિયું પાંચ વાના
 પડિલેહવા. પઠી સ્વમાં પુ. શ્રાવણી. સવન્ પસાય
 કરી પડિલેહમા પડિલેહવા જી. એમ કહીને
 વડિલનું એક વસ્ત્ર પડિલેહવું. પઠી સ્વમાં દશાં
 ઉપધિ મુહપત્તિ પડિલેહું ? દહં કહી, મુહપત્તિ પડિ-
 લેહીને સ્વમાં દશાં સજાય કરું ? દહં કહી નવ-
 કાર ગણીને મન્હજિણાણની સજાય ઉત્તડક બે-
 સીને કહેવી. પઠી સ્વાધું હોય તોં વાંદણા દશનેં પા-
 ણહારનું પચ્ચરકાણ કરે, †અનેં તિવિહાર ઉપવાસ-

* આ શરુદનો અર્થ ' ઘણા ભાગે પોરિસિ પૂર્ણ થઈ ? ' એવો છે

† જો પાણી વાપરવાની જરૂર જેવું હોય તો મુદ્ધિસહિઅનું પચ્ચ
 રુસ્વાણ કરે, અને પડિલેહણ કરી રહ્યા પછી મુઠી વાલી ત્રણ નવકાર
 ગણીને પાણી વાપરે. તે પાણહારનું પચ્ચરુસ્વાણ પડિકમણા વસ્તે
 કરે. પણ દેવ વાંધા પછી પાણી વાપરી શકાય નહીં.

वाला खमा० दश इच्छकारी जगवन् पसाय करी
 पञ्चस्काणनो आदेश देशो जी, एम कही पाणहारनुं
 पञ्चस्काण करे. (चउविहार उपवासवालाने तो पञ्च-
 स्काण करवानुं नथी. पण प्रजाते तिविहार उपवा-
 सनुं पञ्चस्काण लीधुं होय ने पाणी न पीधुं होय तो
 आ वखते चउविहार उपवासनुं पञ्चस्काण करे.) पठी
 खमा० इच्छा० उपधि संदिसाहुं? इच्छं. खमा० इच्छा०
 उपधि पन्डिलेहुं? इच्छं कही प्रथम पन्डिलेहतां
 बाकी रहेला वस्त्रोनी पन्डिलेहणा करे. तेमां रात्रि-
 पोसह करनार प्रथम कामली पन्डिलेहे. पन्डिलेहण
 थइ रहे एटले सर्वे उपधि, (वस्त्रादि) लक्ष्णे उजा
 थाय एटले एक जण इरियावही पन्डिकमी, काजो
 लइ, शुरू करी, इरियावही पन्डिकमीने विधियुक्त
 परठवे. पठी सर्वे देव वांदे. (विधि पूर्ववत्.)

पोसह पारथा अगाउ प्रथमना याचेला दंदासण,
 कुंमी, पाणी विगेरे गृहस्थने पांठां जलावी दे.

पठी अवसरे देवसी अथवा पाक्षिकादि प्रतिक्र-
 मण करे. तेमां प्रथम मात्र इरियावही पन्डिकमे, अने
 पठी खमा० दक्ष्णे चैत्यवंदन करे. सातलाख, अठार
 प्रापस्थानकने बदले इच्छा० गमणागमणे आलोउं ?

इष्टं कहीने गमणागमणे आलोवे. करेमि जंते सघ-
लीमां ' जाव नियमं—' ने ठेकाणे 'जाव पोसहं' कहे,
प्रतिक्रमण करी रह्या पठी सामायिक पारवाने
बदले चार पहोरना पोसहवाला पोसह पारे तेनी
विधि आ प्रमाणे.

पोसह पारवानी विधि.

खमा० द३ इरियावही पम्किमी, चउक्कसायथी
जयवीयराय पर्यंत कहीने, खमा० इच्छा० मुहपत्ति
पम्किलेहुं ? इष्टं कही मुहपत्ति पम्किलेहवी. पठी ख-
मा० इच्छा० पोसह पारुं ? यथाशक्ति खमा० इच्छा०
पोसह पारथो. तहत्ति कही नवकार गणी चरवला
उपर जमणो हाथ स्थापीने सागरचंदो कहे.

सागरचंदो.

सागरचंदो कामो, चंदवर्मिसो सुदंसणो धन्नो ॥
जेसिं पोसहपम्किमा, अखंदिआ जीवियंते वि ॥ १ ॥
धन्ना सलाहणिजा, सुलसा आणंद कामदेवा य ॥
जेसिं पसंसइ जयवं, दढवयं तं महावीरो ॥ २ ॥
पोसह विधिए लीधो, विधिए पार्यो, विधि कर

तां जे कांइ अविधि थइ होय, ते सवि हुं मन वचन
कायाए करी मिठामि मुक्कडं ॥

पठी खमा० इच्छा० मुहपत्ति पडिलेहुं ? इच्छं कही
मुहपत्ति पडिलेहीने खमा० इच्छा० सामायिक पारुं ?
यथाशक्ति. खमा० इच्छा० सामायिक पार्युं. तहत्ति
कही, चरवला उपर हाथ स्थापी नवकार गणीने
'सामाश्यवयजुत्तो' कहे. पठी विधि करतां जे कांइ
अविधि थइ होय तस्स मिठामि मुक्कडं कहे. इति.

हवे जेणे सवारे आठ पहोरनोज पोसह लीधो
होय ते सांजना देव वांघ्या पठी कुंडल* लीधा न
होय तो लइने तथा दंडासण अने रात्रीने माटे अ-
चित्त पाणी चुनो नाखेलुं जाची राखीने पठी खमा०
दइ शरियावही पडिकमीने खमा० इच्छा० स्थंडिल प-
डिलेहुं ? इच्छं कही चोवीश मांडला करे ते आ प्रमाणे—

आ मांडला वडी नीति, लघुनीति विगेरे परठ-
ववा योग्य जग्या प्रतिलेखन निमित्ते करवाना ठे.
तेमां प्रथम संथारा पासेनी जग्याए ठ मांडला करवा.

* कुंडल—रूना पुमडा. ते बे कानमां राखे. जो-गुभावे तो
आलोयण आवे.

- ૧ આઘાડે આસન્ને ઉચ્ચારે પાસવણે અણહિયાસે.
- ૨ આઘાડે આસન્ને પાસવણે અણહિયાસે.
- ૩ આઘાડે મધ્ધે ઉચ્ચારે પાસવણે અણહિયાસે.
- ૪ આઘાડે મધ્ધે પાસવણે અણહિયાસે.
- ૫ આઘાડે દૂરે ઉચ્ચારે પાસવણે અણહિયાસે.
- ૬ આઘાડે દૂરે પાસવણે અણહિયાસે.

ત્રીજા ઠ ઉપાશ્રયના વારણની માંહેની તરફના માંડલા ઉપર પ્રમાણેજ કહેવા. પણ અણહિયાસે ને વદલે અહિયાસે કહેવું.

ત્રીજા ઠ માંડલા ઉપાશ્રયના વારણા બહાર ન-જીક રહીને કરવાના તથા ચોથા ઠ માંડલા ઉપાશ્રયથી સો હાથને આશરે દૂર રહીને કરવાના તે વાર માંડલામાં ફક્ત આઘાડે ને વદલે અણાઘાડે શબ્દ કહેવો. વાર્કીના શબ્દો ઉપરના ઠ ઠ માંડલામાં લખ્યા પ્રમાણેજ કહેવા*.

૧ પ્રમાણે ૨૪ માંડલા કર્યા પઠી શરિયાવહી પ-

* આ માંડલાવાળી જગ્યા પ્રથમથી જોડે રાખવી, અને માંડલા સ્થાપનાર્જી પાસે રહીને બોલતી વચ્ચે તે તે જગ્યાએ દૃષ્ટીનો ઉપયોગ રાખવો.

फिक्रमीने चैत्यवंदनपूर्वक प्रतिक्रमण पूर्ववत् करे.

जेणें सवारे चार पहोरनो पोसह उच्चर्यो ठे ते नोज विचार आठ पहोरनो पोसह करवानो थाय-तो तेणें सांजनी पफिलेहण करती वखते शरियाव-ही पफिक्रमी, खमासमण दइ, 'गमणागमणे' आलो-इने पठी शरियावही पफिक्रमवाथी मांकीने ' बहु-वेल करशुं, ए आदेश पर्यंत सवारनो पोसह ले-वानी विधि लखी ठे ते प्रमाणे सर्व विधि करवी. तेमां ' सजाय करुं ' ने बदले ' सजायमां तुं ' क-हेवुं, अने नवकार त्रणने बदले एक गणवो. त्यार-पठी सांजनी पफिलेहणमां खमा० दइ ' पफिलेहण करुं ? ' ए आदेश मागवानो ठे, त्यांथी सघली वि-धिपूर्वक पफिलेहण करे, देव वांदे, मांमला करे, अने प्रतिक्रमण पूर्ववत् करे.

मात्र रात्रीना चार पहोरनोज पोसह करवो हो य तेणे पफिलेहण, देववंदन विगेरे विधि दिवस ठ-तां करवानी होवार्थी वहेलां आववुं जोइए, अने ते दिवशे ओठामां ओठो एकासणानो तप करेल होवो जाइए. तेणें करवानी विधि आ प्रमाणे—

अथम खमासमण दइ इरियावही पन्किमीने पन्किलेहण (पन्किलेहणनी विधि प्रमाणे) करे. पठी खमा० दइ इरियावही पन्किमवाथी मांमीने यावत् ' बहुवेल करशुं ' पर्यंत सवारना पोसह लेवानी विधि प्रमाणे विधि करे, अने त्यार पठी सांजनी पन्किलेहणमां खमा० दइ ' पन्किलेहण करुं ? ' आदेश मागवानो ठे त्यांथी ' उपधि पडिलेहुं—' नो आदेश मागवा पर्यंत ते प्रमाणे विधि करे.* (पोसहना पञ्चरकाणमां जे फेर ठे, ते प्रथम सूचवेल ठे.) ए प्रमाणे विधि करी रह्या पठी देव वांदे, मांडला करे, अने पडिकमाणुं करे.

हवे रात्रिपोसहवाला पहोर रात्रिपर्यंत सजाय ध्यान करे. पठी खमा० इहा० बहु पन्किपुन्ना पोरिसी ? कही खमा० दइ इरियावही पन्किमे. पठी खमा० इहा० बहु पन्किपुन्ना पोरिसी राश्य संथारए ठाउं ? ठाइशुं एम कहीने चउक्सा-

* जो पहेलां पडिलेहण करी होय तो अहीं मूर्धी बधा आदेश मागे पण पडिलेहण मुहपत्तिनीज करे अने प्रथम पडिलेहण करी न होय तो सांजनी पडिलेहणनी विधिमां लख्या मुजब पडिलेहण करे.

यनुं चैत्यवंदन जयवीरराय पर्यंत करे. पठी खमा०
श्रृं० संधाराविधि त्रणवा मुहपत्ति पडिलेहुं ?
श्रृं० कही मुहपत्ति पडिलेहीने ' निसिही निसिही
निसिही नमो खमासमणाणं गोयमाईणं महा-
मुणीणं ' आटलो पाठ, नवकार तथा ' करेमिजंते ' ए
बधुं त्रणवार कहे. पठी संधारा पोरिसीनो पाठ बोले.

संधारा पोरिसी,

अणुजाणह जिठिजा अणुजाणह परमगुरु, गुरु
गुणरयणेहिं मंडियसरीरा ॥ बहु पडिपुन्ना पोरिसी,
राइअ संधारए ठामि ॥ १ ॥

अणुजाणह संधारं, बाहुवहाणेण वामपासेणं ॥

कुक्कुडिपायपसारेण, अंतरंतपमज्जाए भूमिं ॥ २ ॥

संकोइअसंडासा, उवटंते य काय पडिलेहा ॥

दवाइउवअोगं, जसासनिरुंजणा लोए ॥ ३ ॥

जइ मे हुज्जा पमाअ्यो, इमस्स देहस्सिमाइ रयणीए ॥

आहारमुवहिदेहं, सबं तिविहेण वोसिरिअं ॥ ४ ॥

चत्तारि मंगलं, अरिहंता मंगलं, सिद्धा मंगलं,

साहू मंगलं, केवलिपणत्तो धम्मो मंगलं ॥ ५ ॥

चत्तारिलोगुत्तमा, अरिहंता लोगुत्तमा, सिद्धा लोगुत्त-
 मा साहू लोगुत्तमा, केवलिपण्णत्तो धम्मो लोगुत्तमो
 ॥ ६ ॥ चत्तारि सरणं पवज्जामि, अरिहंते सरणं पव-
 ज्जामि, सिद्धे सरणं पवज्जामि, साहू सरणं पवज्जामि,
 केवलिपण्णत्तं धम्मं सरणं पवज्जामि ॥ ७ ॥

पाणाइवायमल्लियं, चोरिक्कं मेहुणं दविणमुच्चं ॥

कोहं माणं मायं, लोचं पिज्जं तथा दोसं ॥ ८ ॥

कलहं अप्पुक्काणं, पेसुन्नं रइ अरइ समाउत्तं ॥

परपरिवायं माया-मोसं मिच्चत्तसद्धं च ॥ ९ ॥

वोसिरिसु इमाइ, मुक्कमग्गसंसग्गविग्घभूआइ ॥

कुग्गइनिबंधणाइ, अट्ठारस पावठाणाइ ॥ १० ॥

एगोहं नच्चि मे कोइ, नाहमन्नस्स कस्सइ ॥

एवं अदीणमणसो, अप्पाणभणुसासइ ॥ ११ ॥

एगो मे सासओ अप्पा, नाणदंसणसंजुओ ॥

सेसा मे बाहिरा चावा, सवे संजोगलक्कणा ॥ १२ ॥

संजोगमूला जीवेण, पत्ता कुक्कपरंपरा ॥

तम्हा संजोगसंबंधं, सद्धं तिविहेण वोसिरियं ॥ १३ ॥

अरिहंतो मह देवो, जावज्जीवं सुसाहुणो गुरुणो ॥

जिणपन्नत्तं तत्तं, इय सम्मत्तं मए गहियं ॥ १४ ॥

आ चौदमी गाथा त्रण वार कहेवी, पठी सात
नवकार गणवा.

खमिअ खमाविअ मइ खमिय, सबह जीव निकाय ॥
सिद्धह साख आलोयणह, मुष्हह वइर न जाव ॥१५॥

सव्वे जीवा कम्मवस, चउदह राज जमंत ॥

ते मे सव्व खमाविआ, मुष्हवि तेह खमंत ॥ १६ ॥

जं जं मणेण बद्धं, जं जं वाएण जासिअं पावं ॥

जं जं काएण कयं, मिअमि दुक्कं तस्स ॥ १७ ॥

आ प्रमाणे संथारा पोरिसी कही रह्या पठी
सजाय ध्यान करे, अने ज्यारे निद्धापीकित थाय
त्यारे मात्रा विगेरेनी बाधा टालीने दिवसे पन्नि-
लेहेली जग्याए संथारो करे ते आ रीतें:-

प्रथम जमीन पन्निलेहीने कामली पाथरे, पादांते
कटासणुं पाथरीने उत्तर *पटो पाथरे, मुहपत्ति केमे
जरावे, चरवलो परुखे मूके अने मातरीयुं पहेरीने
कावे परुखे हाथनुं उंशिकुं करीने सुए.

रात्रीए चालवुं पने तो दंभासणवमे पन्निलेहतां
चालवुं.

* एक पडो ओछाइ.

पाठकी रात्रे जागीने नवकार संजारी, जावना जावी मात्रानी बाधा टाळी आवे. पठी श्रियावही पम्किमी, कुसुमिण कुसुमिणनो काजसग्ग करीने रात्रिप्रतिक्रमण करे.*

त्यार पठी स्थापनाचार्य पडिलेह्या पठी तेमनी सन्मुख पम्किलेहण करे तेनी विधि आ प्रमाणे—

प्रथम श्रियावही पम्किमी, खमा० श्वा० पम्किलेहण करुं ? श्वां कही पूर्वोक्त पांच वाना पम्किलेहे. पठी खमा० द३ श्वाकारी० पम्किलेहणा पम्किलेहावो जी. कही वमीलनुं एक वस्त्र पम्किलेहे. पठी खमा० श्वा० उपधि मुहपत्ति पम्किलेहुं ? श्वां कही मुहपत्ति पम्किलेहे. पठी खमा० श्वा० उपधि संदिसाहुं ? श्वां, खमा० श्वा० उपधि पम्किलेहुं ? श्वां कही बाकीनां वस्त्र पम्किलेहे. पठी एक जण श्रियावही पम्किमी काजो ले, अने काजो शुद्ध करी श्रियावही पम्किमीने विधियुक्त परठवे.

त्यार पठी पूर्वोक्त विधियुक्त देव वांदे, अने

* प्रभातमां पोसह लीधा पछी राइ पडिकमणुं करवानी विधिमां जे प्रमाणे फेरफार करवानुं लखेलुं छे, ते प्रमाणे आमां पण समजवुं.

सजाय करे. पठी दंडासण, कुंडी, पाणी, कुंडल, कामळी विगेरे जे वस्तु जाचेली होय ते पाठी गृहस्थने जलावे.

पठी इरिआवही पडिकमी, खमा० इष्टा० मुह-पत्ति पडिलेहुं? त्यांची पोसह पारवानी विधिमां लख्या प्रमाणे 'सामाश्यवयजुत्तो' कहेवा सूधी विधि करीने पोसह पारे,* अने अविधि थयानो मिष्टामि कुकरु दे. इति.

स्थंडिल जवानी विधि.

पोसहमां कदी स्थंडिल जवुं पडे† तो मातरीयुं पहेरी, कालनो वखन होय तो माथे कटासणुं नाखी, कामळी थोडी मुहपत्ति केडे राखी, चरवळो काखमां राखी, याची राखेला अचित्त जलनुं मोटुं नानुं लोदादि पात्र लश्ने जाय. त्यां निर्जीव जग्या जोइ, अणुजाणह जस्सगो' कहीने बाधा टाले. उठती

* प्रथम दिवसना चार पहारनो पोसह पारवानी विधिमां चरवळीयनुं चैत्यवंदन जयवीयराय पर्यंत करवानुं लखेलुं छे ते आठ पहारबालाने करवानुं नथी.

† रात्रे स्थंडिल जवुं पडे तो सो डगलानी अंदरज जवाय.

वखत त्रण वार वोसिरे कहे, पठी पोसहशालाए
आवी, हस्तपाद प्रक्षालन करी, वस्त्र बदली, स्थाप-
नाजी पासै श्रियावही पडिकमे, पठी खमा० इच्छा०
गमणागमणे आलोउं इंछं कर्हाने गमणागमणे आ-
लोवे. जतां आवस्सही ने आवतां निसिही कहे.

माथे कामली नाखवा संबंधी काल.

आसाढ शुद १५ थी कारतक शुद १४ सूधी स-
वारे ने सांजे ठ ठ घनी. कार्तिक शुद १५ थी फा-
गण शुद १४ सूधी बंने टंक चार चार घनी. फा-
गण शुद १५ थी आसाढ शुद १४ सूधी बंने वखत
बे बे घनी.

अचित्त पाणीना काल.

आसाढ शुद १५ थी कार्तिक शुद १४ सूधी चू-
लाथी उतरथा पठी त्रण पहोरनो.
कार्तिक शुद १५ थी फागण शुद १४ सूधी चार पहोरनो.
फागण शुद १५ थी आशाढ शुद १४ सूधी पांच पहोरनो.
आ प्रमाणेना काल उपरांत अचित्त पाणी पाडुं

(१९)

सचित्त जावने पामे ठे. तेथी पोसहमां याचेलुं पाणी
काल उपरांत रहेवा न देवुं. काल पूर्ण थवाना वख-
त अगाउ अचित्त पाणीनी अंदर कली चुनो नाख-
वो. जेथी वधारे वखत सूधी अचित्त रहे. पण जो
चुनो नाखवो भूली जाय, अने काल व्यतीत थाय तो
दश उपवासनी आलोयण आवे, माटे उपयोग राखवो.

परचुरण समजुती.

१ आ विधिमां ज्यां ज्यां श्रियावही पडिकमवाना
लख्या ठे त्यां त्यां श्रियावही, तस्स उत्तरी, अन्नह्ण
कही एक लोगस्सनो चंदेसु० पर्यंत काउसग्ग करीने
प्रगट लोगस्स कहेवा सूधी समजवुं.

२ वखत मोमो थइ जवाना जयथी पोतानी मेले
एकला पोसह उच्चरी ले तो फरीने तेमणें गुरुसमह
पोसह उच्चरवो तेमां उपधि पडिलेहुं? पर्यंत बधा
आदेश मागवा. (आ विधि राइ मुहपत्ति पडिलेह्या
अगाउं करवी.)

३ पडिलेहण करनारें उज्जडक पगे बेसीने मौन.

प्रणे पडिलेहण करवी. जीवजंतु बराबर तपासवो, अने उत्तरासंग पहेरवुं नहीं.

४ काजो लेनारने एक आयंबिल तपनुं विशेष फल मले, माटे काजो उपयोगपूर्वक बराबर लेवो.

५ पोसहमां पोसहना १७ दोष, पांच अतिचार तथा सामायकना ३२ दोष टालवानो खप करवो.

पोसहमां जोशतां उपगरणो.

दिवसना पोसहवालाए नीचे प्रमाणे लेवा.

१ मुहपत्ति २ चरवलो ३ कटासणुं ४ धोतियुं ५ सूत्रनो कंदोरो. ६ उत्तरासंग ७ मात्रुं करवा जवानुं वस्त्र, ८ खेलियुं, पाणी, दंडासण.

रात्रि पोसहवालाए नीचे प्रमाणे वधारे लेवा.

१ कामली उननी (शीतकाले २ उष्णकाले १) उत्तरपट्टो सुतराज ३ कुंडल ४ दंदासण. ५ पाणी चुनो नाखेलुं. ६ वडीनीति जवुं पडे तो खप आववा माटे लोटो.

आथी वधारे लेवानी जरूर पडे ते योग्य रीते याची लेवा.

३ मुहपत्तिना ५० बोल.

- १ सूत्र अर्थ तत्व करी सर्दहुं.
- २ समकित मोहिनी, मिश्रमोहिनी, मिथ्यात्व मो-
हिनी परिहरुं.
- ३ कामराग, स्नेहराग, दृष्टिराग परिहरुं.
- ३ सुदेव, सुगुरु, सुधर्म आदरुं.
- ३ कुदेव, कुगुरु, कुधर्म परिहरुं.
- ३ ज्ञान, दर्शन, चारित्र आदरुं.
- ३ ज्ञानविराधना, दर्शनविराधना, चारित्रविराधना
परिहरुं.
- ३ मनगुप्ति, वचनगुप्ति, कायगुप्ति, आदरुं.
- ३ मनदंड, वचनदंड, कायदंड परिहरुं.
ए पच्चीश बोल मुहपत्ति पफिलेहवाना ठे.
नीचेना पच्चिश बोल शरीर पडिलेहवाना ठे.
- ३ हास्य, रति, अरति परिहरुं.
- ३ जय, शोक, दुगंढा परिहरुं.
- ३ कृष्णलेश्या, नीललेश्या, कपोतलेश्या परिहरुं.
- ३ रसगारव ऋद्धिगारव, सातागारव परिहरुं.
- ३ मायाशल्य, नियाणशल्य, मिथ्यात्वशल्य परिहरुं.

१ क्रोध, मान परिहरुं.

२ माया, लोभ परिहरुं.

३ पृथ्वीकाय, अपकाय, तेजकायनी रक्षा करुं.

३ तेजकाय, वनस्पतिकाय, त्रसकायनी जयणा करुं.

आ पच्चास बोल केवी रीते कहेवा तेनी समजण सु-
झ मनुष्य पासेथी मेलववी ने तेना स्थानक जाणवां.

४ पोसहमां १७ दोष पाववा तेनां नाम.

१ पोसहमां व्रती विनाना बीजा श्रावकनुं आ-
णेलुं पाणी न पीवुं.

२ पोसह निमित्त सरस आहार लेवो नहीं.

३ उत्तरपारणाने दिवसे विविध प्रकारनी आहार
सामग्री मेलववी नहीं.

४ पोसहमां अथवा पोसह निमित्ते आगले दिवसे
देहविभूषा करवी नहीं.

५ पोसह निमित्ते वस्त्र धोवराववा नहीं.

६ पोसह निमित्ते आभूषण घमाववा नहीं. अने
पोसहमां आभूषण पहेरवा नहीं.

७ पोसह निमित्ते वस्त्र रंगाववा नहीं.

८ पोसहमां शरीर परथी मेल उतारवो नहीं.

ए पोसहमां अकाले शयन करवुं नहीं. निद्रा लेवी नहीं.

(रात्रीने बीजे प्रहरे संधारा पोरिसी. जणावीने निद्रा लेवी.)

१० पोसहमां सारी के नठारी स्त्रीसंबंधी कथा करवी नहीं.

११ पोसहमां आहारने सारो नठारो कहेवो नहीं.

१२ पोसहमां सारी या नठारी राजकथा के युद्ध-कथा करवी नहीं.

१३ पोसहमां देशकथा करवी नहीं.

१४ पोसहमां पूंज्या पफिलेह्या विना लघुनीति वडी-नीति परठववी नहीं.

१५ पोसहमां कोइनी निंदा करवी नहीं.

१६ पोसहमां (वगर पोसाती) माता, पिता, पुत्र, चाइ, स्त्री विगेरे संबंधीओ साथे वार्तालाप करवो नहीं.

१७ पोसहमां चोर संबंधी वार्ता करवी नहीं.

१८ पोसहमां स्त्रीना अंगोपांग निरखीने जोवा नहीं.
आ अठार दोष जरुर टालवा.

पोसह सर्वधी पांच अतिचार.

१ शय्या संधारानी जग्या सारी रीते दृष्टी करीने जुवे नहीं, कदी जुवे तो जेम तेम जुवे. ते प्रथम अतिचार.

२ शय्या संधारानी जग्या रूडी रीते प्रमार्जे नहीं अने प्रमार्जे तो जेम तेम प्रमार्जे. ते बीजो अतिचार.

३ लघुनीति, वडीनीति परठववानी भूमि सारी रीते जुवे नहीं, जुवे तो जेम तेम जुवे. ते त्रीजो अतिचार.

४ लघुनीति वडिनीति परठववानी भूमि तथा पोसहशालानी भूमि सारी रीते प्रमार्जे नहीं, प्रमार्जे तो जेम तेम प्रमार्जे ते चोथो अतिचार.

५ पोसहनी क्रिया विधिपूर्वक संपूर्ण न करे. पासहानी चिंता करे. घरे जश्ने करवाना सावद्य कार्यो चिंतवे, अने प्रथम लखेला पोसहना १० दोष टाळे नहीं, ते पांचमो अतिचार.

आ पांच अतिचार टाळवा.

सामायकना बत्रीश दोष.

(मनना १०)

१ शैली समज्या विना सामायक करे.

(३५)

- १ सामायक करीने यशकीर्तिनी वांढा राखे.
- २ सामायकना पसायथी धननी वांढा करे.
- ३ सामायक करधानो गर्व करे.
- ४ लोकनिंदाना जयथी सामायक करे.
- ५ सामायक करीने धनादि पामवानुं नियाणुं करे.
- ६ सामायकना फलनो संदेह करे.
- ७ कषाययुक्त चित्तें सामायक करे.
- ८ गुरुनो अथवा स्थापनाचार्यनो त्रिनय न करे.
- ९ जक्तिज्ञावपूर्वक सामायक न करे.

(वचनना १०)

- १ सामायकमां कुवचन बोले.
- २ उपयोग विना अविचारथुं बोले.
- ३ कोझनी उपर खोटुं आल मूके.
- ४ सामायकमां शास्त्रनी अपेक्षा विना स्वहंदें बोले.
- ५ सूत्रपाठना वचनो संक्षेप करीने बोले.
- ६ सामायकमां कोझ साथें कलह करे.
- ७ राजकथादिक चार विकथा करे.
- ८ सामायकमां कोझनी मश्करी करे.
- ९ सूत्रपाठनो उच्चार अशुद्ध करे.
- १० उताबसो सूत्रपाठनो उच्चार करे.

(३६)

(कायाना ११)

१ सामायकमां पग उपर पग चढावीने बेसे, जंचे आसने बेसे.

२ आसन वारंवार फेरवे. चपलता राखे.

३ मृगनीपरे चारे दिशाए चलविचल दृष्टि फेरवे.

४ सामायकमां कायावर्णे कांश् सावद्य क्रियानी संज्ञा करे.

५ आंजला विगेरेने ओठिंगण दड्णे बेसे.

६ सामायकमां विनाकारण हाथ पग संकोचे ने पसारे.

७ सामायकमां आलस मरने. कम्मर वांकी चुंकी करया करे.

८ आंगली प्रमुखना टाचका फोने.

९ खस विगेरे वलुरे. खरज खणे.

१० सामायकमां हाथनो टेको दड्णे बेसे. गळे हाथ दड्णे बेसे.

११ बेठा बेठा निद्र लिये. जोकां खाय.

१२ टाढ प्रमुखना कारणथी आखुं शरीर ढांकीने बेसे.

मनना, वचनना तथा कायाना मलीने आ ३३
दोष सामायकमां तेमज पोसहमां टालवा.

॥ अथ प्रभातनां पञ्चस्काण ॥

॥ प्रथम नमुक्कारसहिमुठिसहिअंनुं ॥

उग्गए सूरे, नमुक्कारसहिअं, मुठिसहिअं पञ्च-
स्काइ ॥ चउविहं पि आहारं, असणं, पाणं, खाइमं,
साइमं ॥ अन्नञ्जणाजोगेणं, सहसागारेणं, महत्त-
रागारेणं, सबसमाहिवत्तियागारेणं, वोसिरे ॥ १ ॥

॥ बीजुं पोरिसि साढ पौरिसिनुं ॥

उग्गए सूरे, नमुक्कारसहिअं, पोरिसिं, साढपो-
रिसिं, मुठिसहिअं, पञ्चस्काइ ॥ उग्गए सूरे, चउ-
विहं पि आहारं असणं, पाणं, खाइमं, साइमं ॥
अनञ्जणाजोगेणं, सहस्सागारेणं, पञ्चन्नकालेणं, दि-
सामोहेणं, साहुवयणेणं, महत्तरागारेणं, सबसमाहि-
वत्तियागारेणं, वोसिरे ॥ २ ॥

॥ त्रीजुं बियासणा एकासणानुं ॥

उग्गए सूरे, नमुक्कारसहिअं, पोरिसिं, मुठिस-
हिअं, पञ्चस्काइ ॥ उग्गए सूरे, चउविहं पि आहारं,
असणं, पाणं, खाइमं, साइमं ॥ अन्नञ्जणा जोगेणं,
सहस्सागारेणं, पञ्चन्नकालेणं, दिसामोहेणं, साहुवय-
णेणं, महत्तरागारेणं, सबसमाहिवत्तियागारेणं ॥ वि-

गश्तं पञ्चरकाश् ॥ अन्नञ्जणान्नोगेणं, सहसागारेणं,
लेवालेवेणं, गिहञ्जसंसठेणं, उस्किन्नविवेगेणं, पञ्चम-
स्किणं, पारिष्ठावणियागारेणं, महत्तरागारेणं, सब-
समाहिवत्तियागारेणं, बियासणं पञ्चरकाश् ॥ तिविहं
पि आहारं असणं, खाइमं, साइमं, अन्नञ्जणान्नो-
गेणं, सहसागारेणं, सागारियागारेणं, आउंटणपसा-
रेणं, गुरुअपुष्ठाणेणं, पारिष्ठावणियागारेणं, महत्तरा-
गारेणं, सबसमाहिवत्तियागारेणं ॥ पाणस्स लेवेण
वा, अञ्जेवेण वा, अञ्जेण वा; बहुलेण वा, ससिञ्जेण
वा, असिञ्जेण वा, वोसिरे ॥ ३ ॥ जो एकासणानुं
पञ्चरकाण करवुं होय तो, बियासणंने ठेकाणे एका-
सणंनो पाठ केहवो ॥

इति बियासणा एकासणानुं पञ्चरकाण समाप्त ॥

॥ चोथुं आयंबिलनुं पञ्चरकाण ॥

उग्गए सूरे, नमुक्कारसहिअं, पोरिसिं, साढ-
पोरिसिं, मुठिसहिअं पञ्चरकाश् ॥ उग्गए सूरे
चउविहं पि आहारं, असणं, पाणं, खाइमं, साइमं,
अन्नञ्जणान्नोगेणं, सहसागारेणं, पञ्चन्नकालेणं दि-
सामोहेणं, साहुवयणेणं, महत्तरागारेणं, सबसमा-

(३९)

हिवत्तियागारेणं ॥ आयंबिलं पञ्चस्काइ ॥ अन्नञ्जणा-
जोगेणं, सहसागारेणं, लेवालेवेणं, गिहञ्जसंसठेणं, उ-
खित्तविवेगेणं, पारिष्ठावणियागारेणं, महत्तरागारेणं,
सवसमाहिवत्तियागारेणं ॥ एगासणं पञ्चस्काइ ॥ ति-
विहं पि आहारं, असणं, खाइमं, साइमं, ॥ अन्नञ्ज-
णाजोगेणं, सागारिआगारेणं, आउंटणपसारेणं, गुरु-
अपुष्ठाणेणं पारिष्ठावणियागारेणं, महत्तरागारेणं, सव-
समाहिवत्तियागारेणं ॥ पाणस्स लेवेण वा, अलेवेण
वा, अञ्जेण वा, बहुलेण वा, ससिञ्जेण वा, असिञ्जेण
वा, वोसिरे ॥

इति आयंबिलनुं पञ्चस्काण ॥ ४ ॥

॥ पांचमुं तिविहारउपवासनुं ॥

उग्गए सूरे, अपुत्तठं पञ्चस्काइ ॥ तिविहं पि आ-
हारं असणं, खाइमं, साइमं ॥ अन्नञ्जणाजोगेणं, स-
हसागारेणं, पारिष्ठावणियागारेणं, महात्तरागारेणं स-
वसमाहिवत्तियागारेणं ॥ पाणहारपोरिसिं, साढपोरि-
सिं, मुठिसहिअं, पञ्चस्काइ ॥ अन्नञ्जणाजोगेणं, स-
हसागारेणं, पञ्चन्नकालेणं, दिसामोहेणं, साहुवयणेणं,
महत्तरागारेणं, सवसमाहिवत्तियागारेणं ॥ पाणस्स
लेवेण वा, अलेवेण वा, अञ्जेण वा, बहुलेण वा, स-

सिञ्चेण वा, असिञ्चेण वा, वोसिरे ॥

इति तिविहार उपवासनुं पञ्चस्काण ॥ ५ ॥

(ढुं चउविहारउपवासनुं)

सूरे उग्गए अप्पत्तठं पञ्चस्काइ ॥ चउविहं पि आहारं, असणं, पाणं, खाइमं, साइमं, अन्नञ्जणाजोगेणं, सहसागारेणं, पारिष्ठावणियागारेणं, महत्तरागारेणं, सबसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरे ॥

इति चउविहारउपवासनुं ॥ ६ ॥

॥ अथ सांजना पञ्चस्काण ॥

तिहां प्रथम बीयासणं. एकासणं, आयंबिलं, तिविहार उपवास अने ढु जे करे तेणें पाणहारनुं पञ्चस्काण करवुं. ते आवी रीतें:-

पाणहारदिवसचरिमं पञ्चस्काइ ॥ अन्नञ्जणाजोगेणं, सहसागारेणं, महत्तरागारेणं, सबसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरे ॥ इति ॥ १ ॥

॥ बीजुं चउविहारनुं पञ्चस्काण ॥

दिवसचरिमं पञ्चस्काइ ॥ चउविहंपि आहारं, असणं, पाणं, खाइमं, साइमं, ॥ अन्नञ्जणा जोगेणं, सहसागारेणं, महत्तरागारेणं, सबसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरे ॥ इति ॥ २ ॥

॥ त्रीजुं तिविहारनुं पञ्चस्काण ॥

दिवसचरिमं पञ्चस्काइ ॥ तिविहं पि आहारं,
असणं, खाइमं, साइमं, अन्नञ्चणान्नोगेणं, सहसा
गारेणं, महत्तरागारेणं, सबसमाहिवत्तियागारेणं वो-
सिरे ॥ इति तिविहारनुं पञ्चस्काण ॥ ३ ॥

॥ चौथुं दुविहारनुं पञ्चस्काण ॥

दिवसचरिमं पञ्चस्काइ ॥ दुपिहं पि आहारं,
असणं, खाइमं, अन्नञ्चणान्नोगेणं, सहसागारेणं,
महत्तरागारेणं, सबसमाहिवत्तियागारेणं वोसिरे ॥
इति ॥ ४ ॥

॥ पांचमुं जे नियम धारे तेने देशावगासियनुं पञ्च-
स्काण करवुं तेनो पाठ कहे ठे ॥

देसावगासिअं उवन्नोगं परिन्नोगं पञ्चस्काइ ॥
अन्नञ्चणान्नोगेणं, सहसागारेणं, महत्तरागारेणं, सब-
समाहिवत्तियागारेणं वोसिरे ॥ इति ॥ ५ ॥

॥ अथ पञ्चस्काण पारवानी विधि ॥

प्रथम “ श्रियावहियाए ” पडिक्कमी, यावत्
“ जगचिंतामणि—” नुं चैत्यवंदन “ जयवीयराय ”
सूधी करवुं ॥ पठी “ मन्हजिणाणं—” नी सजाय
कही मुहपत्ति पफिलेहवी. पठी खमासमण दइ इञ्जा-

कारेण संदिसह जगवन् पच्चस्काण पारुं. यथा-
शक्ति ॥ इञ्चामि० इञ्चा० पच्चस्काण पार्युं. “ तहत्ति ”
एम कही, जमणो हाथ कटासणां अथवा चरवला
उपर थापी, एक “ नवकार ” गणी, पच्चस्काण कर्युं
होय तो तेनुं नाम कहीने पारवुं. ते लखीयें ठीयेः—

उग्गए सूरे नमुक्कारसहिअं, पोरिसिं, साढपोरि-
सिं, गंठिसहिअं, मुठिसहिअं, पच्चस्काण कर्युं. च-
उव्विहार, आंबिल, नीवी, एकासणुं, बेआसणुं कर्युं,
तिविहार पच्चस्काण, फासिअं, पालिअं, सोहिअं,
तिरिअं, किट्ठिअं आराहिअं, जंच न आराहिअं,
तस्स मिञ्चा मि दुक्कमं ॥ एम कही एक नवकार ग-
णवो ॥ इति ॥ ७७ ॥

॥ अथ पंचतीर्थ थोयो ॥

॥ श्लोक ॥ श्रीशत्रुंजयमुख्यतीर्थतिलकं श्री-
नाजिराजांगजं, वंदे रैवतशैलमोलिमुकुटं श्रीनेमि-
नाथं तथा ॥ तारंगे अजितं जिनं भृगुपुरे श्रीसुव्र-
तं स्तंजने, श्रीपार्श्वं प्रणमामि सत्यनगरे श्रीवर्द्ध-
मानं त्रिधा ॥ १ ॥ वंदेऽनुत्तरकल्पतल्पभुवने ग्रैवे-
यकव्यंरतज्योतिष्कामरमंदरा द्विवसतींस्तीर्थकराना-

दरात् ॥ जंबूपुष्करधातकीषु रुचके नंदीश्वरे कुंभले,
 ये चान्येऽपि जिना नमामि सततं तान् कृत्रिमाकृ-
 त्रिमान् ॥ १ ॥ श्रीमद्गीरजिनस्य पद्मद्रहतो निर्ग-
 म्यते गौतमं, गंगावर्तनमेत्य या प्रबिजिदे मिथ्यात्व-
 वैताढ्यकम् ॥ उत्तत्तिस्थितिसंहतित्रिपथगा ज्ञानां-
 बुदा वृद्धिगा, सा मे कर्ममलं हरत्वविकलं श्रीछाद-
 शांगी नदी ॥ ३ ॥ शक्रश्रंद्ररविग्रहाश्च धरणब्रह्मैन्द्र-
 शांत्यंबिका, दिक्पालाः सकपर्दिगोमुखगणैश्चक्रेश्वरी
 चारती ॥ येऽन्ये ज्ञानतपःक्रियाव्रतिविधिशीर्षया-
 त्रादिषु, श्रीसंघस्य तु ते चतुर्विधसुरास्ते संतु चंद्र-
 कराः ॥ ४ ॥ इतिश्रीपंचतीर्थस्तुतिः ॥ १ ॥

॥ अथ प्रजाति स्तवन ॥ राग वेरावल ॥

ते दिन क्यारें आवशे, श्री सिद्धाचल जाशुं ॥
 ऋषज जिणंदने पूजवा, सूरज कुंडमां न्हाशुं ॥ ते०
 ॥ १ ॥ समवसरणमां बेसीनें, जिनवरनी वाणी ॥
 सांजलशुं साचे मनें, परमारथ जाणी ॥ ते० ॥ २ ॥
 समकित व्रत सूधां धरी, सद गुरुने वंदी ॥ पाप
 सरव आलोइने, निज आतम निंदी ॥ ते० ॥ ३ ॥
 पडिक्कमणां दोय टंकनां, करशुं मन कोमें ॥ विषय
 कषाय विसारीनें, तप करशुं होमे ॥ ते० ॥ ४ ॥ वा-

हलानें वैरी विच्चें, नवि करशुं वैहेरो ॥ परना अचवगुण
देखीने, नवि करशुं हेरो ॥ ते० ॥ ५ ॥ धरम स्थानके
धन वावरी, ठक्कायनें हेतें ॥ पंच महाव्रत लेईनें, पा-
लशुं मन प्रीतें ॥ ते० ॥ ६ ॥ कायानी माया मेलीने,
परीषहने सहेशुं ॥ सुख दुःख सघला विसारीनें, स-
मजावें रहेशुं ॥ ते० ॥ ७ ॥ अरिहंत देवनें उलखी,
गुण तेहना गाशुं ॥ उदय रतन इम उच्चरे, त्यारें
निरमल थाशुं ॥ ते० ॥ ८ ॥

॥ अथ सिद्धाचल स्तवन ॥

सिद्धाचल वंदो रे नर नारी, हां रे नरनारी हो
नर नारी, सिद्धाचल वंदो रे नरनारी ॥ नाजिराया
मरुदेवानंदन, ऋषजदेव सुखकारी ॥ सि० ॥ १ ॥
पुंडरीक पमुहा मुनिवर सीधा, आत्मतत्व विचारी
॥ सि० ॥ २ ॥ शिवसुख कारण जवदुःख वारण,
त्रिभुवन जग हितकारी ॥ सि० ॥ ३ ॥ समकित
शुद्ध करण ए तीरथ, मोह मिथ्यात निवारी ॥ सि०
॥ ४ ॥ ज्ञान उद्योत प्रभु केवल धारी, जक्ति करुं
एक तारी ॥ सि० ॥ ५ ॥ इति ॥

(४५)

॥ अथ श्री दीवालीनुं स्तवन ॥

॥ बाल्हाजीनी वाटकी अमें जोतां रे ॥ ए देशी ॥

जय जिनवर जग हितकारी रे, करे सेवा सुर अ-
वतारी रे, गौतम पमुहा गणधारी ॥ १ ॥ सनेही
वीरजी जयकारी रे ॥ ए आंकणी ॥ अंतरंग रिपुने
त्रासे रे, तप कोपाटोपें वासे रे, लह्युं केवल नाण
उह्वासैं ॥ २ ॥ स० ॥ कटिलंके वाद वदाय रे, पण
जिनसाथें न लढाय रे, तेणे हरिलंठन प्रभु पाय रे
॥ ३ ॥ स० ॥ सवि सुरवहू थेइ थेइ कारा रे, जलपं-
कजनी परें न्यारा रे, तजी तृष्णा जोग विकारा ॥४॥
स० ॥ प्रभुदेशना अमृत धारा रे, जिनधर्म विधे रथ-
कारा रे, जेणे तार्या मेघकुमारा ॥५॥ स० ॥ गौतमने
केवल आली रे, वर्या स्वातियें शिव वरमाळी रे,
करे उत्तम लोक दीवाली ॥ ६ ॥ स० ॥ अंतरंग अ-
लढी निवारी रे, शुभ सज्जनने उपगारी रे कहे वीर
विभु हितकारी ॥ ७ ॥ स० ॥ इति ॥

॥ अथ श्रीवीरप्रभुनुं दीवालीनुं स्तवन ॥

मारग देसक मोहनो रे, केवल ज्ञान निधान ॥

जाव दया सागर प्रभु रे, परउपगारी प्रधानो रे ॥१॥

वीर प्रभु सिद्ध थया ॥ सकल संघ आधारो रे, हवे
 झण चरतमां कोण करशे उपगारो रे, ॥ वी० ॥ १ ॥
 नाथ विहूणुं सैन्य ज्युं रे, वीर विहूणो रे, संघ ॥
 साधे कोण आधारथी रे, परमानंद अजंगो रे ॥
 वीर० ॥ ३ ॥ माता विहूणो बाल ज्युं रे, अरहो प-
 रहो अथमाय ॥ वीर विहूणा जीवना रे, आकुल
 व्याकुल थाय रे ॥ वीर० ॥ ४ ॥ संशयठेदक वीरनो
 रे, विरह ते केम खमाय ॥ जे दीठे सुख ऊपजे रे,
 ते विण केम रहेवायो रे ॥ वीर० ॥ ५ ॥ निर्यामक
 जवसमुद्रनो रे, जवअरुवी सन्नवाह ॥ ते परमेश्वर
 विण मले रे, केम वाधे उत्साहो रे ॥ वीर० ॥ ६ ॥
 वीरथकां पण श्रुत तणो रे, हतो परम आधार ॥ हवे
 इहां श्रुत आधार ठे रे, अहो जिनमुद्रा सारो रे ॥
 वीर० ॥ ७ ॥ त्रण कालना सवि जीवने रे, आगमथी
 आणंद ॥ सेवो घ्यावो जविजना रे, जिनपडिमा सुख
 कंदो रे ॥ वीर० ॥ ८ ॥ गणधर आचारज मुनि रे,
 सहुने इणी परें सिद्धा ॥ जव जव आगम संगथी रे,
 देवचंरू पद लीध रे ॥ ए ॥ इति ॥

अथ चौद मार्गणानां नाम उत्तरभेदसहित.

पहेली गतिमार्गणा चार प्रकारें ठे.

१ देवगति, २ मनुष्यगति, ३ तिर्यचगति, ४ नरक गति.

त्रीजी इंद्रियमार्गणा पांच प्रकारें ठे.

१ एकेंद्री. २ बेंद्री. ३ तेंद्री. ४ चौरिंद्री. ५ पंचेद्री.

त्रीजी कायमार्गणा ठ प्रकारें ठे.

१ पृथिवीकाय. २ अप्काय. ३ तेजकाय. ४ वायुकाय. ५ वनस्पतिकाय. ६ त्रसकाय.

चोथी योगमार्गणा त्रण प्रकारें ठे.

१ मनोयोग. २ वचन योग. ३ काय योग.

पांचमी वेदमार्गणा त्रण प्रकारें ठे.

१ पुरुष वेद. २ स्त्री वेद. ३ नपुंसक वेद.

ठठी कषायमार्गणा चार प्रकारें ठे.

१ क्रोध. २ मान. ३ माया. ४ लोभ.

सातमी ज्ञानमार्गणा आठ प्रकारें ठे.

१ मतिज्ञान. २ श्रुतज्ञान, ३ अवधिज्ञान. ४ मनःपर्यवज्ञान. ५ केवलज्ञान. ६ मतिअज्ञान. ७ श्रुतअज्ञान. ८ विभंगज्ञान.

आठमी संयममागेणा सात प्रकारें ठे.

१ सामायिक चारित्र. २ ठेदोपस्थापनीय० ३ परिहार विशुद्धि० ४ सूक्ष्मसंपराय चारित्र. ५ यथाख्यात चारित्र. ६ देशविरति चारित्र. ७ असंयम अविरति.

नवमी दर्शनमार्गणा चार प्रकारें ठे.

१ चक्षुर्दर्शन. २ अचक्षुर्दर्शन. ३ अयधि दर्शन. ४ केवल दर्शन.

दशमी लेश्यामार्गणा ठ प्रकारें ठे.

१ कृष्ण लेश्या. २ नील लेश्या. ३ कापोत लेश्या. ४ तेजो लेश्या. ५ पद्मलेश्या. ६ शुक्ल लेश्या.

अग्यारमी भव्यमार्गणा बे प्रकारें ठे.

१ भव्य. २ अभव्य.

बारमी संभ्यक्त्वमार्गणा ठ प्रकारें ठे.

१ उपशम. २ द्वायोपशम ३ द्वायिक. ४ मिश्र ५ सास्वादन. ६ मिथ्यात्व.

तेरमी सन्नी मार्गणा बे प्रकारें ठे.

१ सन्नी. २ असन्नी.

चौदमी आहारमार्गणा बे प्रकारें ठे.

१ आहारक, २ अणहारक.

(४ए)

बत्रीश अनंत कायनां नाम.

१ सर्व कंदनी जाति. २ सूरणकंद. ३ वज्रकंद ४ लीली हलदर. ५ लीलुं आरुं. ६ लीलो कचुरो. ७ शतावरीवेली. ८ विराली वेली. ९ कुंआरि. १० थोहरिकंद. ११ गलोइ. १२ लसणकली. १३ वांसना कारेखा. १४ गाजर. १५ लूणोसाजी वृद्ध. १६ लोढो पद्मनी कंद. १७ गिरिकर्णिका एटले सर्व वनस्पतिना नवा उगतां कूपलपान. १८ खरसुआकंद. १९ थेलंद. २० नीलीमोथ. २१ लूणवृद्धनी ठाल अनंतकाय जाणवी. परंतु एना बीजा अवयव अनंतकाय नहीं २२ खीलुडा कंदविशेष. २३ अमृतवेलि. २४ मूलानी पाड. २५ भूमिफोरा जे वर्षाकालें ठत्राकारें उगे ते. २६ विरुहा अंकूर्या धान्य. २७ टंक बहुलशाक ते वनस्पति पहेलुं उग्युं तेहज, बीजुं नहीं. २८ सूअरवेली. २९ पल्लंकविशेष. ३० कुवली आंबली ३१ आलुकंद. ३२ पिंडालुकंद.

बावीश अभक्ष्यनां नाम.

१ वडनी पीपु अभक्ष. २ पिंपलनी पीपु. ३ उंबरना फल. ४ पीपरीनी पेपडी. ५ कतुंबरना फल ६

मधु एमां त्रसजीवनी उत्तति थाय. ७ मद्य एमां तेवाज वर्णना जीव उपजे ठे, ८ मांस एमां त्रस जीवनी उत्तति थाय. ९ माखण ए महासावद्य ठे. १० हिम ए बहु अप्काय मय ठे. ११ विष ते सोम- ल प्रमुख एथी उदरगत जीवोनो विनाश थाय ठे. १२ करहो बहुजीवमय ठे. १३ सर्वमाटीनी जाति. १४ रात्रिचोजन अभक्ष्य ठे. १५ बहु बीज ते पंपो- टादिक. १६ बत्रीश अनंतकाय. १७ बोलानुं अथाणुं. १८ घोलवक्रा जे काचां गोरसमांहे कर्या होय ते. १९ वेंगण ते रिंगणा. २० जेने उलखीयें नहीं. एवा अ- जाण्यां फूल फल पान प्रमुख. २१ तुष्ठफल ते कुअ- ली वस्तु अति काचां फल महुडां, जांबू प्रमुख. २२ चलित रस थयेली वस्तु ते सडेलुं अन्नादिक जाणवुं

॥ अथ आयुर्जाव ॥

(जीवजाती.)	(आयुर्वर्ष.)	(जीवजाती.)	(आयुर्वर्ष.)
हस्तिआयु.	१२०	क्रौंचआयु.	६०
मनुष्यायु.	१२०	बगलाआयु.	६०
अश्वआयु.	३२-४८	सर्पआयु.	१००-१२०
व्याघ्रआयु.	६४	कीडीआयु.	१

(जीवजाती.) (आयुवर्ष.)	(जीवजाती.) (आयुवर्ष.)
कागआयु. १००	उंदरआयुं २-२०
गर्दजायु ६४	ससलाआयु. १०-१४
गालीआयु. १६	देवीआयु. ५०
श्वानआयु. १२	सूवरआयु. ५०
शियालआयु. २४	वागोलआयुं ५०
हरणआयु. २४	बपैया आयु. ३०
हंसआयु. १००	सिंहआयु. १०००
मांजारआयु. १२	माठलाआयु. १०००
सूनाआयु. १३	उंटआयु २५
गेंनाआयु. २०	जेंसआयु. २५
सारसआयु. ५०	गायआयु. २५
घेटाआयुवर्ष. १६	वींठीआयुमास. ६
जूआयुमास. ३	चौरिंद्रिआयुमास. ६
कंसारी आयुमास. ३	

संमूर्द्धिम, गर्जज जलचरनुं उत्कृष्टायु पूर्व कोफी वर्षनुं.

अथ श्रीजिन भुवनने विषे चोराशी आशातना न करवी, तेनां नाम लखीयें ठीयें.

१ बरखो न नाखवो. २ हिंचोलादि क्रीडान० ३ कलह प्रमुख न करवो. ४ धनुष्कलादि न करवी. ५

पाणीना कोगला न० ६ तांबूलादिक न खावां. ७
 तांबूल थुंकवा नही. ८ मुखथी गालो न देवी. ९
 मूत्रविष्टा न नाखवी. १० शरीर न धोवुं. ११ बाल न
 उतारवा. १२ नख न उतारवा. १३ रुधिर न नाख-
 वुं. १४ सुखनी न खावी. १५ चामडी न नाखवी.
 १६ पित्त वमन न करवुं. १७ वमन न करवुं. १८
 दांत नाखवा अथवा समारवा नही. १९ विश्राम-
 ण न करवो. २० गाय प्रमुख न बांधवी. २१ दांत-
 नो मेल न नाखवो. २२ आंखनो मेल न नाखवो.
 २३ नखनो मेल न नाखवो. २४ गंडस्थलनो मेल
 न० २५ नाकनो मेल न नाखवो. २६ माथाने मेल
 न नाखवो. २७ काननो मेल न नाखवो. २८ शरी-
 रनी चामनीनो मेल न नाखवो. २९ मित्र साथें
 मसलत न० ३० विवादार्थें एकठा न थवुं. ३१ नामुं
 न लखवुं ३२ कोई चीज वेचवी नही. ३३ थापण
 न मूकवी. ३४ माठे आसने न बेसवुं. ३५ डाणां
 थापवां नही. ३६ कपडां सूकववां नही. ३७ धान्य
 सूकववां नही. ३८ पापरु सूकववां नही. ३९ वडी-
 यो करवी नही. ४० राजजया विकें लुपवुं नही. ४१

रुदन करवुं नही. ४२ विकथा करवी नही. ४३ शस्त्र
घडवां नही. ४४ तिर्यच बांधवा नही. ४५ तापणी
करवी नही. ४६ अन्नादिक रांधवुं नही. ४७ नाणुं
परखवुं नही. ४८ निसिही जांगवी नही. ४९ ठत्र
धरवुं नही. ५० खांसडां मूकवां नही. ५१ शस्त्र
मूकवां नही. ५२ चामर धराववुं नही. ५३ मन
एकाग्र करवुं. ५४ तैलादिक न चोपडवां. ५५ सचि-
त्त जोग तजवो. ५६ अयोग्य अचेत त्यजवो. ५७
जिन पीठें हाथ जोरुवा. ५८ एक साडी उत्तरासण
क० ५९ मुकुट धारण न करवो. ६० पाघडीनो
अविवेक. ६१ तोरादिक न घालवा. ६२ होड न
करवी. ६३ ठोडी दडे रमवुं नही. ६४ जुहार सला-
म न करवी. ६५ चांड चेष्टा न करवी. ६६ तुंकार
रेकार कहेवो न० ६७ धरणे बेसवुं नही. ६८ युद्ध
करवुं नही. ६९ चोटलादि समारवा नही. ७० पलां-
ठीयें बेसवुं नही ७१ चांखडी पहेरवी नही. ७२
लांबे पगे बेसवुं नही. ७३ पुरुपुढी वगाडवी नही.
७४ कादव न करवो. ७५ अंगनी रज उडाववी न०
७६ मैथुन सेववुं नही. ७७ जुघटुं रमवुं नही. ७८
ज्ञोजन करवुं नही. ७९ मद्धयुद्ध करवुं नही. ८०

वैद्यकर्म करवुं नहीं. ८१ व्यापार करवो नहीं. ८२ शय्या पाथरवी नहीं. ८३ आहार राखवो नहीं. ८४ स्नान करवुं नहीं.

ए चोराशी आशातना ते जिनपूजादिक कार्यविना शरीर शुश्रूषादिकने अर्थे करे तो आशातना जाणवी. माटे तेनो त्याग करी आझारुचि थई आशातनारहित थका जिनमंदिरने विषे प्रवर्त्तवुं.

॥ सात नथनां नाम ॥

१ नैगमनय. २ संग्रहनय. ३ व्यवहारनय. ४ ऋजुसूत्रनय. ५ शब्दनय. ६ समञ्जिरूढनय. ७ एवंभूत नय.

॥ चार निक्षेपनां नाम ॥

१ नाम निक्षेप. २ स्थापना निक्षेप. ३ द्रव्य निक्षेप. ४ ज्ञाव निक्षेप.

॥ चार कारणनां नाम ॥

१ उपादान कारण. २ निमित्त कारण. ३ असाधारण कारण. ४ अपेक्षा कारण.

॥ आठ मदनां नाम ॥

१ जातिमद. २ कुलमद. ३ बलमद. ४ रूपमद. ५ श्रूतमद. ६ तपोमद ७ क्षात्रमद. ८ ऐश्वर्यमद.

(५५)

॥ अष्टमांगलिकनां नाम ॥

१ आरिसो. २ चन्द्रासन. ३ वर्द्धमान ४ श्रीवत्स.
५ मत्स्ययुग्म. ६ प्रधानकुञ्ज. ७ साथीओ. ८ नंद्यावर्त्त.

॥ श्रावकना बार व्रतनां नाम ॥

१ स्थूल प्राणातिपात वि० २ स्थूल मृषावाद
विरमण. ३ स्थूल अदत्तादान वि० ४ मैथुन विरमण
व्रत ५ परिग्रह परिमाण व्रत. ६ दिक्परिमाण व्रत.
७ जोगोपजोग परिमाण. ८ अनर्थ दंड विरमण
व्रत. ९ सामायिक व्रत. १० देशावगाशिक व्रत. ११
पौषधोपवास व्रत. १२ अतिथि संविज्ञाग व्रत.

॥ चौद गुणठाणानां नाम. ॥

१ मिथ्यात्व गुणठाणुं. २ सास्वादन गुणठाणुं. ३
मिश्र गुणठाणुं. ४ अविरति सम्यग्दृष्टि. ५ देशवि-
रति गुणठाणुं ६ प्रमत्त गुणठाणुं. ७ अप्रमत्त गुण-
ठाणुं. ८ निवृत्तिबादर गुणठाणुं ९ अनिवृत्ति बादर
गुण० १० सूक्ष्मसंपराय गुणठाणुं. ११ उपशांतमोह
गुणठाणुं १२ क्षीणमोह गुणठाणुं. १३ सयोगी केवली
गुणठाणुं. १४ अयोगी केवली गुणठाणुं.

॥ संमूर्द्धिम मनुष्यने उपजवाना चौद स्थानक. ॥

१ वडिनीति मांहे. २ लघुनीति मांहे. ३ श्लेष्म मांहे. ४ नासिकाना मलमांहे. ५ वमनमांहे ६ पित्त-
मांहे. ७ परुमांहे. ८ रक्तमांहे. ९ शुक्रपुद्गल मांहे.
१० साकेसुवा वीर्य मांहे. ११ मृतकलेवर मांहे. १२
स्त्री पुरुषने संयोगे. १३ नगरनाखालमांहे. १४
सर्वशुचि स्थान मांहे.

॥ साधुना सत्तावीस गुणनां नाम ॥

५ प्रणातिपात विरमणादिक पांच महाव्रत. ६
रात्रि जोजन विरमण. व्रत. १२ ठक्कायना जीवोनी
रक्षाकरे ठे, ते ठ गुण. १७ पांच इंद्रियोनो निग्रह
करे, ते पांचगुण. १८ लोचनो जय. १९ द्दमा राखे.
२० जाव विशुद्धि एटले चित्त निर्मलता. २१ पडि-
लेहण प्रमार्जन करवार्थी विशुद्धि थाय. २२ संयम-
योगयुक्तता. २५ अकुशल मन, वचन अने कायानुं
रुंधवुं, ए त्रण. २६ शीतादिक वेदननुं सहन करवुं.
२७ मरणांत उपसर्ग सहन करवा.

॥ त्रीश अकर्म भूमि क्षेत्रनां नाम ॥

५ हेमवंत क्षेत्र. ५ उत्तर कुरुक्षेत्र. ५ हरिवर्ष

क्षेत्र. ५ रम्यक क्षेत्र. देवकुरु क्षेत्र. ५ ऐरण्यवत
पंदरकर्मभूमि क्षेत्रनां नाम.

५ जरत क्षेत्र. ५ औरवत क्षेत्र. ५ महाविदेह क्षेत्र,

॥ सिद्धना एकत्रीश गुणनां नाम ॥

५ पांच संस्थान रहित. ५ पांच वर्ण रहित. २
बे गंध रहित. ५ पांच रस रहित. ७ आठ फरस
रहित. ३ त्रण वेद रहित. १ शरीर रहित. १ संग
रहित. १ जन्म रहित.

॥ प्रकारांतरें वली सिद्धना एकत्रीश गुण कहे ठे ॥

५ पांच प्रकारनां ज्ञानावरणीय कर्मथी रहित.
६ नव प्रकारनां दर्शनावरणीय कर्मथी रहित. २ बे
प्रकारना वेदनीय कर्मथी रहित. २ बे प्रकारना
मोहनीय कर्मथी रहित. ४ चार प्रकारना आयु क-
र्मथी रहित. २ बे प्रकारना नाम कर्मथी रहित. २
बे प्रकारना गोत्र कर्मथी रहित. ५ पांच प्रकारना
श्रंतराय कर्मथी रहित.

॥ सात जयनां नाम ॥

१ हस्तिनो जय. २ सिंहनो जय. ३ सर्पनो जय.
४ अग्निनो जय. ५ समुद्रादिजलनो जय. ६ राजानो
जय. ७ चोरनो जय.

संसारीजीवने सात मोहोटां सुखकह्यां ठे, तेनां नाम.

१ रोगरहित शरीर होय. २ कोणनो देणदार न होय. ३ यात्रादिक विना आजीविकार्थे परदेश न जाय. ४ घरमां स्त्री सुपात्र होय ५ पुत्रपौत्रादिकनुं सुख होय. ७ पंचमहाजनमां प्रतिष्ठा होय.

॥ ठ दर्शननां नाम ॥

१ जैनदर्शन. २ मीमांसकदर्शन. ३ बौद्धदर्शन. ४ नैयायिकदर्शन. ५ वैशेषिकदर्शन. ६ सांख्यदर्शन.

॥ सात जयनां नाम ॥

१ इह लोक जय. २ परलोक जय. ३ आदानजय. ४ अकस्मात् जय. ५ वेदना जय. ६ मरण जय ७ अपजश अप कीर्तिनो जय.

॥ ठ भाषानां नाम. ॥

१ संस्कृत. २ प्राकृत. ३ शौरसेनी. ४ मागधी. ५ पैशाचिकी. ६ अपभ्रंशी.

॥ चक्रवर्तिना चौदरत्नमां सात एकेंद्रिय
रत्न ठे, तेनां नाम. ॥

१ चक्र रत्न. २ ठत्र रत्न. ३ चर्म रत्न. ४ दंभ रत्न. ५ असि रत्न. ६ मणि रत्न. ७ कांगणी रत्न.

(५९)

॥ सात पंचेंद्रिय रत्ननां नाम. ॥

१ सेनापतिरत्न. २ गाथापतिरत्न. ३ सूत्रधाररत्न.
४ पुरोहितरत्न. ५ स्त्रीरत्न. ६ अश्वरत्न. ७ गजरत्न.

चार थोड़नो जोडो.

सकल सुरासुर सेवें पाया, नगरीअयोध्या नाम
सुहाया ॥ नाभी राया घेर आया ॥ दशेने चारें
सुपन देखाया, मरुदेवी मातादे जाया ॥ लंठन ऋ-
खज सुहाया ॥ ठप्पन्नदिश कुमरी हजरया, चोसठ
इन्द्रासण मोलाया, मेरुशीखरें न्हवराया ॥ हेम वर-
ण सोहें तनु काया ॥ श्रीकल्याण विमल मुनिसर
ध्याया ॥ आदिजिनेसर राया ॥ १ ॥ नमो॥ विद्रुम
वरणा दोय जिणंदा, दोए शाम दोय ऊजल चंदा,
दोए नीला सुख कंदा सोलें जिनवर सुवर्ण वरणा,
शिवपुरवासी सवि सुप्रसन्ना ॥ जे पूजें ते धन्या ॥
महाविदेहें जिन विचरंता, वीसे पूरा श्री जगवंता,
त्रिभुवन जे अरिहंता ॥ श्री सिद्धाचल नमो शीस ॥
जाव धरीने विश्वा वीस, श्रीकल्याण विमल मुनीश
२ ॥ नमो॥ ॥ सांजल सुधर्म शत्रुंजोमहातमसार ॥

अंग अग्यारनुं अंगमजार ॥ दस पञ्चा सार ॥ ठ
 ठेद ग्रंथ वली सुविचार, मूल सूत्र बोल्या ते सार,
 नंदी अनुयोग द्वार ॥ पणियाक्षिसें आगम नाण, श्री
 जिन भाख्यो जेहवखाण, शत्रुंजय सुणि देइ कांन, श्री
 कल्याण विमल मुनीश वखाणे, जे कोइ नविका म-
 नमां जाणें ॥ त्यां घर लखमी आणें ॥ ३ ॥ न० ॥
 सोरठ देशमां शेत्रुंजो सार ॥ महिमा मोटो तु य
 मंडाण, चकेसरी गोमुख यद्द प्रमाण ॥ अहनिश
 सेवें सूर्य विमान, पूरो परतो तूं सुपराण, पूरव पु-
 ण्य प्रमाण ॥ श्री जिन शासन विघन निवारें ॥ आ-
 दिनाथजीनी सेवा सारें, सेवक पार उतारें ॥ श्री गुरु
 प्रमोद मणि सुपसाया, तस शीस गुरु प्रणमुं सुपसाया,
 श्रीकल्याण विमल सुख पाया ॥ ४ ॥ नमो ॥ इति ॥

॥ अगीआरशनुं स्तवन ॥ चंदराउलानी देशी ॥

द्वारिका नयरी समोसरथा रे ॥ बाविसमो जिन-
 चंद ॥ बे कर जोमी चावशुं रे ॥ पूठे प्रश्न नरिंद ॥
 त्रूटक ॥ पूठे प्रश्न नरिंद विवेकें ॥ स्वामी अग्यारश
 मानी अनेके ॥ एहतणो कारण मुज जाखो ॥ महि-
 मा तिथीनो बधारथ दाखो ॥ १ ॥ जी जिणंद जी

जी रे ॥ महिमा सुणवा तास ज्विक मन जलशे रे ॥
 अग्यारश दिन सार सदा हियडे वसे रे ॥ ए आं-
 कणी ॥ ॥ नेम कहे केशव सुणो रे ॥ परव वहुं ठे
 तेण ॥ कल्याणक जिननां कहां रे ॥ दोढसो एणे
 दिन जेण ॥ त्रू० ॥ दोढसो इण दिन सूत्र प्रसिद्धा ॥
 कल्याणक दश खेत्रना लीधां ॥ अतीत अनागत ने
 वर्तमान ॥ सर्व मली दोढसो तस मान ॥ १ ॥ जी
 जिणंद जी जी रे ॥ कल्पवृक्ष तरुमां वडो रे ॥ देव
 मांही अरिहंत ॥ चक्रवर्ती नृपमां वसो रे ॥ तिथी-
 मां तेम ए हुंत ॥ त्रू० ॥ तिथीमां तेम ए हुंत वसो
 रे ॥ जेद कर्म सुजटनो घेरो ॥ मौन आराध्युं शिव-
 पद आपे ॥ संकट वेल तणां मूल कापे ॥ ३ ॥ जी० ॥
 अहोरतो पोसह करी रे ॥ मान तपें उपवास अगी-
 आर वरस आराधीयें रे ॥ वली अग्यारे मास ॥
 त्रू० ॥ वली अग्यारह मास जे साधे ॥ मनवचका-
 यानी शुद्धे आराधे ॥ जव जवे ते नर सुखीया था-
 शे ॥ सुव्रत शेठ परे गवराशे ॥ ४ ॥ जी० ॥ कृष्ण
 कहे सुव्रत किश्यो रे ॥ केम पाम्यो सुखशात ॥ नेम
 कहे केशव सुणो रे ॥ सुव्रतना अवदात ॥ त्रू० ॥

सुव्रतना अबदात वखाणुं ॥ धातकी खंभे विजयपुर
जाणुं ॥ पुहवीपाल तिहां राज विराजे ॥ चंद्रावती
राणी तस ठाजे ॥ ५ ॥ जी० ॥ वास वसे व्यवहा-
रीउं रे ॥ सुर नामें तिहां एक ॥ सदगुरु मुखें एक
दिन ग्रही रे ॥ अगीआरश सुविवेक ॥ त्रू० ॥ अगी-
आरश सुविवेकें लीधी ॥ रूडी ऊजमणा विधी की-
धी ॥ पेटशूलथी मरण लहीने ॥ पोहतो अगिआरमे
स्वर्ग वहीने ॥ ६ ॥ जी० ॥ एकवीस सागर तणो
रे ॥ पाली निरुपम आय ॥ उपन्यो तिहां ते कहुं रे ॥
सुणजो यादवराय ॥ त्रू० ॥ सुणजो यादवराय एक
चित्तें ॥ शौरीपुर वसे शेंठ समृद्धिदत्तें ॥ प्रीतिमती
तस धरणीने पेटे ॥ पुत्र पणें उपन्यो पुण्य जेटे ॥ ७ ॥
जी० ॥ जन्मसमे प्रकट हुउं रे ॥ भूमीथी सबल
निधान ॥ उचित जाणी तस थापीउं रे ॥ सुव्रत
नाम प्रधान ॥ त्रू० ॥ सुव्रत नाम ठव्यो माय ताये ॥
वाध्यो कुमर कलानिधि थाये ॥ कन्या अग्यार वरयो
सम जोडी ॥ अग्यार हुए वर सोवन कोडी ॥ ८ ॥
जी० ॥ विद्वसे सुख संसारनां रे ॥ दोगुंदक सुर ते-
म ॥ अन्यदिवस सहुरु मुखें रे ॥ बेशाना तेषो सुणी

एम ॥ त्रू० ॥ देशना ते सुणी पर्व महातम ॥ बीज
 प्रमुख तिथीनी अतिउत्तम ॥ सांचलीने ईहापोह क-
 रतां ॥ जातिस्मरण लघु गुणवंतां ॥ ए ॥ जी० ॥ कर
 जोनी सुव्रत ज्ञणे रे ॥ वरस दिवसमांही सार ॥
 दिवस एक मुऊ दाखिए रे ॥ जेहथी होय जवपार
 ॥ त्रू० ॥ जेहथी होय जव पार ते दाखो ॥ गुरु कहे
 मौन एकादशी राखो ॥ तेह तिथी करी विधीशुं
 आराधे ॥ मागशीर सुदी एकादशी साधे ॥ १० ॥
 जी० ॥ शेठने सुखियो देखीने रे, जिन कहे ए धर्म
 सार ॥ प्रेमसहित आराधतां रे, कांतिविजय जय-
 कार ॥ त्रू० ॥ कांतिविजय जयकार सदाइ ॥ नित
 नित संपदा होइ सवाइ ॥ एह तिथी सकलतणे मन
 जाइ ॥ पेहली ढाल थई सुखदाई ॥ ११ ॥ जी० ॥ इति ॥

॥ ढाल ॥ बीजी एकवीसानी देशी ॥

एक दिवसे रे शेठ सुव्रत पोसह धरे ॥ सह कु-
 टुंबे रे रयणी समे काउसग करे ॥ तव आव्यो रे
 चोर लेवा धन आंगणे ॥ कशी बांधे रे धनना गा-
 ठडा ततद्वणे ॥ त्रूटक ॥ ततखिण बांधी ड्रव्य ब-
 होलुं शिर उपाडी संचरे ॥ तव देव शासन तीहां

थंजा चित्त चिंता अति करे ॥ दीठा प्रजाते कोट-
 वाले बांधी सोंप्या रायने ॥ वध हूकम दीयो रायें
 तब तीहां शैठ आव्या धायने ॥ १ ॥ नृप आगल
 रे शैठ मूकी जेटणुं ॥ ठोमाव्या रे चोर सहनुं बं-
 धणुं ॥ जग व्याप्यो रे महिमा श्रीजिनधर्मनो ॥
 केश ठांडे रे मिथ्यात मारग जर्मनो ॥ त्रूण ॥ मि-
 थ्यात्व मारग तजीय पुरीजन जैनधर्म अंगे करे ॥
 एकदिवस धगधग करत उझट अगन लागी तेणे
 पुरे ॥ बले ते मंदिर हाट सुंदर लोक नाग धसम-
 सी ॥ सह कुटुंब पोषध सहित तेणे दिन शैठ बे-
 ठा समरसी ॥ २ ॥ जन बोले रे शैठ सद्धूणा सांज-
 लो ॥ हठ न करो रे नासे अग्नीमां कां बलो ॥
 शैठ चिंते रे ए परीषह ए सहशुं सही ॥ व्रत खं-
 डण रे एणे अवसर करशुं नहीं ॥ त्रूण ॥ नहीं जु-
 गतुं मुऊने व्रत विलोपन रह्यो एम दृढता ग्रही ॥
 पुर बल्युं सवलुं शैठनुं घर हाट ते उगरथा सही ॥
 पुर लोक अचरिज देखी सबलो अति प्रशंसे दृढ-
 पणुं ॥ हवे शैठ संग्रह करे रूमो उजमणुं करवा त-
 णुं ॥ ३ ॥ मुगताफल रे प्राणीकने हीरला ॥ फिरो

जा रे वीडुम गोलक अति जला ॥ स्वर्णादिक रे
 सप्तधातु मेरुली ॥ खीरोदक रे वीडुम गोलक अंबर
 वली ॥ त्रूण ॥ वलीतेधान ने पकवान बहुविध फूल
 फल मन उजले ॥ अग्यार संख्या एक एकनी ठवे
 श्रीजिन आगले ॥ जिन जगती मांके डुरितखंडे
 लाज लहे नर जवतणो ॥ महिमा वधारे सुविधि
 धारे तपशुं धारे आपणो ॥ ४ ॥ सात खेत्रे रे रचे
 धनमन उद्धसी ॥ संघपूजा रे साहमी जगती करे
 हसी ॥ दे मुनीने रे ज्ञानोपगरण शुभमती ॥ अगी-
 आरसे रे उजवी तेणे सुव्रतें ॥ त्रूण ॥ तेणे सुव्रतें
 एक दीवस वंध्या सूरीजयशेखर गुरु ॥ सुणी धर्म
 अनुमती मागी सुतनी संजम सुखकरु ॥ अग्यार
 तरुणी ग्रहीय संजम तप तपी अति नीरमखुं ॥ लहि
 नाण केवल मुगती पोहता लह्यां सुख धन उजखुं ॥
 ॥ ५ ॥ दोय सो ठठ रे एक सो अठम सार रे ॥
 खटमासी रे एक चोमासी चार रे ॥ इत्यादिक रे
 सुव्रत मुनिवर तप करे ॥ अग्यारश रे तिथी सेवे
 मुनी मन खरे ॥ त्रूण ॥ मन खरे पाळे शुद्ध संजम
 एक दिन राखी तेणे ॥ थड उदर पीडा तेणे दिवसे
 अचेत सुव्रत व्रतपणे ॥ एक देव वैरी पूर्वजवनो

चलावा आव्यो तिहां ॥ मुनिराय सुव्रत तणे अंमे
वेदना कीधी जीहां ॥ ७ ॥ समताधर रे निश्चल मेरु
परें रह्यो ॥ सुर परीषह रे थीर थइ निश्चल सह्यो ॥
न वीलोपे रे मौन सुव्रत मुनी राजीउं ॥ उंषधपण
रे सुर दाख्यो पण नव कीउं ॥ त्रूण ॥ नवी कीउं उंषध
रोग हेतें असुर अति कोपें चढ्यो ॥ पाटु प्रहारे
हण्यो त्यारे मिथ्यात्व मति पापें मढ्यो ॥ ऋषि ह्पक
श्रेणी चढीयो केवलनाण लही मुगती गयो ॥ ए ढाल
बीजी कांती जणतां सकल सुखमंगल थयो ॥ ७ ॥

॥ ढाल ॥ त्रीजी ॥

सीता हो प्रिया सीतारा परजात ॥ सीता कहे
सुण सारथीजी ॥ ए देशी ॥ जाखी हो जिन जाखी
नेमि जिणंद ॥ एणी परे हो जिन एणीपरे सुव्रतनी
कथा जी ॥ सर्दहे हो जिन सर्दहे कृष्ण नरिंद ॥
ढेद नहीं जव ढेदन जवजयनी वृथा जी ॥ १ ॥ प-
खदा हो जिन परखदा लोक तीवरे ॥ जावें हो तीहां-
जावे अग्यारश उचरेजी ॥ तेहथी हो एम तेहथी
जवीक अपार ॥ सहेजे जव सायर तरे जी ॥ २ ॥
तारक हो जिन तारक जवथी तार ॥ मुजने हो प्रभु

(६७)

मुज्जने ज्वहित करी जी ॥ साची हो प्रभु साची
चित्त अवधार ॥ कीधी हो मे किधी ताहरी चाकरी
जी ॥ ३ ॥ तरशुं हो तप साध ॥ तुमची हो प्रभु
तुमची तीहां मोटमकीधी जी ॥ देश्श हो जिन
देश्श तुही समाधी ॥ एवडी हो जिन एवडी गाढिम
काश् कीसी जी ॥ ४ ॥ ठेहडो हो तुम ठेहमो साचो
मे आज ॥ मोटी हो प्रभु मोटी में आश्या करी
जी ॥ दीधां हो वेण दीधां वेण माहराज ॥ बुटीश
हो केम बुटीश केम वेण दुःख ह रे जी ॥ ५ ॥
ज्वज्व हो जिन ज्वोज्वो सरणुं तुज ॥ हो जो हो
जिन हो जो कहुं के तुं वली जी ॥ देजो हो जिन
देजो सेवा मुज ॥ रंगें हो प्रभु रंगें प्रणमुं लली लली
जी ॥ ६ ॥ त्रीजी हो प्रभु त्रीजी पूरी ढाल ॥ प्रेमें
हो प्रभु प्रेमें कांतिविजय कही जी ॥ नमतां हो जिन
नमतां नेम दयाल ॥ मंगल हो घर मंगल माला
महमहे जी ॥ ७ ॥ इति ॥

॥ कलश ॥

एम सयल सुखकर ॥ डुरित दुःखहर ॥ ज्विक
सारण ज्व जल धरु ॥ ज्व ताप वारक ॥ जगत

(६७)

तारक ॥ जयो जगपती जग गुरु ॥ सत्तरसें उंगणो-
तरे ॥ रही रुजोइ चोमासुं ए ॥ सुऊ मास मागशीर ॥
तथा अग्यारशे रचो गुण सुविलासे ए ॥ थइ थइ
मंगल कोड जवनां ॥ पाप रज डुरे हरे ॥ जे वाद
आपे कीर्त्ति थापे ॥ सुजस दसो दस विस्तरे ॥ श्री
तप गह्व नायक विजय प्रभु गुरु ॥ सीस प्रेम विजय
तणो कहे कांति सुणतां ॥ जविक जलतां ॥ पामीए
मंगल घणो ॥ १ ॥ इति ॥

श्री अंतरिद्ध पार्श्वनाथ स्तवन.

॥ शिरपुर नगरमां शोजतां रे अंतरिद्ध प्रभु पास,
दक्षिण देश वन्हाडमां रे बिचमें लियो तुमे वास हो
जिनजी ॥ १ ॥ जक्ति हृदयमां धारे जोरे अंतर वैरिने
वार जो रे तारजो दीन दयाल ॥ आंकडी ॥ पहारु
पर्वत उलंघिया रे जाडी जंगी अति क्रुर, तुऊ दर-
शन करवा जणी रे आव्यो हुं इतनी दूर हो ॥ २ ॥
वामानंदन वंदिये रे, अश्वसेन कुलचंद्र, सप्त फणें
करि शोजता रे, सेवे सुर नर इंद्र हो जिनजी ॥ ३ ॥
इयामवरण सोहामणो रे अद्भुत बिंब उदार, तरण
तारण जिनेश्वरु रे, आवा गमन निवार हो जिनजी

(६९)

॥ ४ ॥ धरणीथी जंचा वसो रे नयणें निरख्या सोप्र-
माण, बिरुद बको ठे राजनो रे, साहिब चतुर सुजाण
हो जिनजी ॥ ५ ॥ संवत् उगणिस तिया समे रे
माध वदि सुखकार, तिथि दशमी यात्रा करी रे,
आनंद हरख अघार हो जिनजी ॥ ६ ॥ प्रभु
जेढ्या घणा जावसु रे, साथे सबल परिवार, मोहन
मुनि कहे माहरी रे, कीजे तुज प्रतिपाल हो जि-
नजी ॥ ७ ॥ इति ॥

पजुसण स्नवन.

वरश दिवशमा अषाढ चोमासुं ॥ तेमाने वली
भादरवो मास ॥ आठ दिवस अधिकार. परब पजु-
शण करवा उलास ॥ अछाइ धरनो ॥ करो उपवा-
श ॥ पोशो लीअ्यो गुरु पास ॥ वना कलपनो ठछ क-
रीने ॥ तेह तणो ॥ वखाण ॥ सुणीने ॥ चउदशपण
वांचीने ॥ पडवेने दिन जनम वंचाय ॥ ओठव मो-
ठव मंगल गवाय ॥ श्री विरजीणेशर राय ॥ १ ॥

बीज दिने दीक्षा अधीकार ॥ सांज समे नीर-
वाण वंचाय ॥ वीरतणो ॥ परीवार तीज तणे दिन
पार्श्व विख्यात ॥ वली ॥ नेमीशरनो ॥ अबदात ॥

वली नव भवनी वात ॥ चोवीश जिन अंतर तेवीश ॥
आदि जिनेशर श्री जगदीश ॥ तास वखाण सुणीश ॥
धवल ॥ मंगल ॥ गीत गहुलीकरीए ॥ वली परभावना
जित अनुशरीयें ॥ अठम तपज वरीए ॥ १ ॥

आठ दिवश लगे अमर पलावो ॥ तेह तणो पडहो
वजडावो ॥ ध्यान धरम मने धावो ॥ सवत्सरी ॥ दीन
सार कइए ॥ संघ चतुर विध जेलो थइए ॥ बारशे
सुत्र शुणीने ॥ थीरा वलीने सामा चारी ॥ पटा वली
परमाद नीवारी ॥ सांभलजो नर नारी ॥ आगम
सुत्र ते पणआलीश ॥ कल्प सूत्रसुं प्रीत धरीश. शास्त्र
सरवे पणमीश ॥ ३ ॥

सतर भेद जिन पूजा रचावो ॥ नाटक हेला खेल
मचावो ॥ विधिशुं स्नात्र भणावो ॥ आडंबरशुं देहरे
जइए ॥ संवत्सरी ॥ पडकमणुं करीए ॥ संघशअल
खामीजेपारणे सामीवड्डल कीजे ॥ जथाशक्ति दान-
जदिजे ॥ पुण्य भंडार भरीजे ॥ श्री विजय रतन
सूरी गणधार ॥ जशवंतसागर गुरुशु उधार ॥ जि
नेन्द्र सागर जयकार ॥ ४ ॥ इति ॥

संपूर्ण.